№ 7. Warszawa, dnia 15 marca 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty. z przesyłką zwyczajną 1 złp. 25 gr., poleconą 1 złp. 50 gr. Prenumerata za kwartał I-szy r. b. 5 złp. 25 gr. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza jednoszpaltowego petitem tab. 2 złote. Należność uiszcza się w markach polskich według kursu franka złotego na dniu poprzedzającym wpłatę. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja Dz. Urzędowego M-wa Skarbu zawiadamia, iż należność za ogłoszenia rejestrowe, które zostały Administracji nadesłane w roku 1924 i podlegają opublikowaniu w Dz. Urz. M-wa Skarbu zostaje podwyższona z Mk. 2.000.000 do 5.000.000 i 1.000.000 do 3.000.000 mk.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzędowego, Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę za kwartał II 1924 r., która wynosi z przesyłką pocztowa 5 złp. 25 gr.

Osobne przypomnienia rozsyłane nie będą.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dz. Urzęd." zawiadamia, iż wyszedł z druku „Skorowidz do Dz. Urzęd. Min. Skarbu za 1923 rok" i jest do nabycia w Administracji, Rymarska 3 pokój Nr. 90 po cenie 2.000.000 marek, z przesyłką pocztowa zwyczajną 2.100.000 marek, poleconą 2.500.000 mk.

TREŚĆ

Organizacja władz.

205.

ROZPORZADZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lutego 1924 r.

w przedmiocie organizacji Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 4 lipca 1923 r. o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 583), zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego zastrzega się decyzji Ministra Skarbu:

a) główne wytyczne polityki rozrachunkowej, odszkodowaniowej i likwidacyjnej;
b) projekty ustaw i rozporządzeń;
c) sprawy, skierowywane do Sejmu i Senatu;
d) sprawy, skierowane do Prezydenta Rzeczypospolitej, Prezesa Rady Ministrów, oraz sprawy, wnoszone na Radę Ministrów;
e) sprawy organizacyjne Urzędu;
f) mianowanie i zwalnianie urzędników od VII st. sł. wzwyż.

§ 2.

W sprawach, nie zastrzeżonych do decyzji Ministra, decyduje Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 3.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego dysponuje kredytami, przewidzianemi w budżecie Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 4.

Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego zastępuje wyznaczony przez Ministra Skarbu na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego urzędnik Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Monitor Polski z dn. 23.II 1924 r. Nr. 45).

Podatki bezpośrednie.

206.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1924 r.

w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do podatku od pojazdów mechanicznych na obszarze województwa śląskiego.

Na mocy art. 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki podatkowe, ustanowione w niemieckiej ustawie o podatku od pojazdów mechanicznych z dn. 8 kwietnia 1922 r. (Dz. P. P. Niem., cz. I, str. 396), zmienione w ustawie z dnia 7 listopada 1923 r. w przedmiocie podatku od pojazdów mechanicznych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego oraz w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niemieckiej ustawy o podatku od pojazdów mechanicznych z dnia 8 kwietnia 1922 roku na cieszyńską część województwa śląskiego (Dz. Ust. Śląskich Nr. 41, poz. 201), przelicza się na franki złote według przeciętnej (1 frank=88.481.90 mkp.) wartości franka złotego z miesięcy: sierpnia, września i października 1923 r., poprzedzających ogłoszenie wspomnianej ustawy z dnia 7 listopada 1923 r.

W szczególności przelicza się:

w ustępie 1-a art. 1 kwotę:

120.000 mkp. na kwotę	1 fr. zł.
180.000 „ „ „	2 „ „
240,000 „ „ „	2 „ „
360.000 „ „ „	4 „ „
480.000 „ „ „	5 „ „

w ustępie 1-b art. 1:

180.000 mkp. na kwotę	2 fr. zł.
360.000 „ „ „	4 „ „
540.000 „ „ „	6 „ „
720.000 „ „ „	8 „ „

w ustępie 1-c art. 1:

360.000 mkp. na kwotę	4 fr. zł.
720.000 „ „ „	8 „ „
1.080.000 „ „ „	12 „ „
1.440.000 „ „ „	16 „ „
1.680.000 „ „ „	18 „ „
1.920.000 „ „ „	21 „ „
2.160.000 „ „ „	23 „ „
2.280.000 „ „ „	25 „ „
2.400.000 „ „ „	26 „ „

w ustępie 1-d art. 1:

180.000 mpk. na kwotę	2 fr. zł.
360.000 „ „ „	4 „ „
540.000 „ „ „	6 „ „
720.000 „ „ „	8 „ „
840.000 „ „ „	9 „ „
960.000 „ „ „	10 „ „
1.080.000 „ „ „	12 „ „
1.140.000 „ „ „	12 „ „
1.200.000 „ „ „	13 „ „

w ustępie 2 art. 1:

1.200.000 mkp. na kwotę	13 fr. zł.
180.000 „ „ „	2 „ „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze województwa śląskiego z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 26.II 1924 r. Nr. 17, poz. 177).

207.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1924 r.

w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do obliczania grzywien i odsetek za zwłokę w sprawach podatkowych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na mocy art. 1, 5, 6 i 11 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki, ustanowione w niemieckiej ordynacji podatkowej z dnia 13 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Rz. niem., str. 1993), zmienione w ustawie z dnia 23 marca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia grzywien i odsetek za zwłokę w ordynacji podatkowej (Dz. Ust. Śląskich Nr. 16, p. 109), przelicza się na franki złote według przeciętnej (1 frank=4160 mk. niem.) wartości franka złotego z miesięcy stycznia, lutego i marca 1923 r. poprzedzających ogłoszenie powołanej ustawy śląskiej z dnia 23 marca 1923 r.

W szczególności przelicza się:

1) w § 199, 202 i 361 ustęp 2 kwotę 30.000 mkn. na kwotę 7 franków złotych;

2) w § 203 i 363 kwotę 500.000 mkn. na kwotę 120 franków złotych;

3) w § 289 kwotę 2.500 mkn. na kwotę 0,60 franków złotych;

4) w § 292 kwotę — od 100 do 50.000 mkn. na kwotę — od 0,02 do 12 franków złotych;

5) w § 362 kwotę — od 50.000 do 500.000 mkn. na kwotę — od 12 do 120 franków złotych;

6) w § 365 w ustępie 2 kwotę — od 10.000 do 150.000.000 mkn. na kwotę — od 2 do 36,057 franków złotych;

7) w § 371 i 376 ustęp 2 kwotę — do 10.000.000 mkn. na kwotę — do 2.403 franków złotych;

8) w § 372 kwotę — do 5.000.000 mkn. na kwotę do 1,201 franków złotych;

9) w § 375 kwotę — do 100.000 mkn. na kwotę — do 24 franków złotych;

10) w § 376 w ustępie 1 kwotę — do 1.000.000 mkn. na kwotę — do 240 franków złotych;

11) w § 377 kwotę — od 1.000 do 50.000 mkn. na kwotę — od 0,2 do 12 franków złotych;

12) w § 378 w ustępie 2, kwotę — od 1.000 do 25.000 mkn. na kwotę — 0,2 do 6 franków złotych;

13) w § 378 w ustępie 3 kwotę — więcej jak 50.000 mkn. na kwotę — więcej jak 12 franków złotych;

14) w § 383 w ustępie 4 kwotę 100.000 mkn. na kwotę — 24 franków złotych;

15) w § 407 w ustępie 1 kwotę — ponad 5.000 mkn. na kwotę — ponad 1 frank złoty.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 26.II 1924 r. Nr. 17, poz. 176).

208.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1924 r.

o zastosowaniu stałej jednostki do podatku od składów wędrownych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na mocy art. 1, 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów pu-

blicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Kwoty, odnoszące się do podatku od składów wędrownych wyrażone w markach niemieckich w ustawie pruskiej z dnia 27 lutego 1880 (Zb. ust. pr., str. 174), przelicza się na franki złote według przeciętnej: 1 frank = 0,80 mkn.

W szczególności przelicza się:

1) w § 4 kwoty 50. 40 i 30 mkn. na kwoty 62, 50 i 37 franków złotych;

2) w § 9 kwotę do 30 mkn. na kwotę do 37 franków złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 28.II 1924 r. Nr. 18, poz. 182).

209

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1924 r.

o zastosowaniu stałej jednostki do podatku od przedsiębiorstw wędrownych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na mocy art. 1, 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Kwoty odnoszące się do podatku od przedsiębiorstw wędrownych wyrażone w markach niemieckich w ustawie pruskiej z 3 lipca 1876 r. Zb. ust. pr., str. 247) przelicza się na franki złote według przeciętnej: 1 frank=0,80 mkn.

W szczególności przelicza się:

1) w części pierwszej § 9 kwotę 48 mkn. na kwotę 60 franków złotych;

w ustępie 1 § 9 kwoty 36, 24, 18, 12 i 6 mkn. na kwoty 45, 30, 22, 15 i 7 franków złotych;

w ustępie 2 § 9 kwoty 72, 96 albo 144 mkn. na kwoty 90, 120 albo 180 franków złotych;

w części trzeciej lit. a § 9 kwotę 6 mkn. na kwotę 7 franków złotych;

w części trzeciej lit. b. § 9 kwoty 12 i 6 mkn. na kwoty 15 i 7 franków złotych;

w części ostatniej § 9 kwotę 24 mkn. na kwotę 30 franków złotych;

2) w § 20 kwotę 48 mkn. na kwotę 60 franków złotych;

3) w § 24 i 25 kwotę — od 1 do 30 mkn. na kwotę — od 1 do 37 franków złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 28.II 1924 r. Nr. 18, poz. 181).

210.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lutego 1924 r.

celem wykonania ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. art. 2 i 19 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej, zarządza się co następuje:

Do art. 2 ustawy.

§ 1. Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego przekazuje się dokonywanie czynności wstępnych do wymiaru podatku dochodowego naczelnikom gmin (obszarów dworskich), czynności zaś dotyczące przedwstępnego oszacowania dochodów podatkowych — podkomisjom szacunkowym.

§ 2. Każdy naczelnik gminy (bszaru dworskiego) winien w terminie zakreślonym przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego) sporządzić dokładny spis znajdujących się w gminie (obszarze dworskim) wszystkich osób fizycznych, prawnych i spadków wakujących, które wymienione są w ustawie, jako podlegające opodatkowaniu, oraz tych posiadłości gruntowych i przedsiębiorstw przemysłowych, których właściciele mieszkają poza obrębem danej gminy (obszaru dworskiego).

§ 3. Każdy posiadacz nieruchomości znajdującej się w danej gminie, lub jego zastępca, obowiązany jest władzy, której powierzono sporządzenie spisu podatników, podać imię i nazwisko, zawód, sposób zarobkowania, miejsce i dzień urodzenia osób korzystających z tej nieruchomości; co do robotników, służby i pomocników przemysłowych także pracodawcę oraz miejsce warsztatu pracy.

Głowy rodziny obowiązane udzielić właścicielom domów lub ich zastępcom wymaganych informacji o osobach, będących na ich utrzymaniu, jak również o podnajemcach i osobach korzystających z noclegów.

§ 4. Każdy naczelnik gminy (obszaru dworskiego obowiązany jest zebrać o ile możności jaknajdokładniejsze wiadomości o stosunkach majątkowych i dochodowych podatników na obsza-

rze gminnym (dworskim) oraz o stusunkach familijnych i nadzwyczajnych okolicznościach, istotnie osłabiających siłę podatkową płatników, jak wogóle o wszelkich okolicznościach, które mogą uzasadnić wymiar podatku.

Naczelnik gminy (obszaru dworskiego) obowiązany jest — na podstawie poczynionych przez siebie dochodzeń — wpisać przypuszczalny dochód podatnika szczegółowo (z osobna), według poszczególnych źródeł dochodów, do wykazu dochodu. Sporządzony w powyższy sposób wykaz dochodu winien jest naczelnik gminy (obszaru dworskiego) przesłać w terminie zakreślonym przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego) przewodniczącemu podkomisji szacunkowej.

Wpis do wykazu, o ile chodzi o osobę naczelnika gminy (obszaru dworskiego), uskutecznia władza podatkowa I instancji.

§ 5. Przed wymiarem podatku odbywa się oszacowanie przedwstępne przez osobne podkomisje szacunkowe.

Oszacowanie przedwstępne winno być dokonane w terminie zakreślonym przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego).

§ 6. Podkomisje szacunkowe składają się z naczelnika gminy, jako przewodniczącego, i z członków, których liczbę oznacza izba skarbowa (wydział skarbowy województwa śląskiego).

Członków oraz zastępców członków mianuje częścią izba skarbowa (wydział skarbowy województwa śląskiego), częścią wybiera zebranie gminne, względnie rada miejska na okres trzechletni z grona płatników podatku dochodowego z możliwie najdalej idącem uwzględnieniem wszelkiego rodzaju dochodów.

Liczba członków mianowanych — łącznie z przewodniczącym — musi być mniejszą, aniżeli liczba członków wybranych.

Izbie skarbowej, wydziałowi skarbowemu województwa śląskiego) wolno zrezygnować ze swego prawa mianowania członków; w takim wypadku wszystkich członków podkomisji i ich zastępców wybiera zebranie gminne, względnie rada miejska.

Członkami i zastępcami członków podkomisji mogą być jedynie osoby posiadające pełnię praw cywilnych i politycznych. Osoby, winne jednego z przekroczeń podatkowych (art. art. 97, 98 i 99 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), nie mogą być członkami względnie zastępcami członków podkomisji szacunkowych.

Mandat członka, względnie zastępcy członka, podkomisji szacunkowej gaśnie, gdy jego posiadacz traci prawo obieralności, lub gdy przestaje być płatnikiem podatku dochodowego.

Podkomisje szacukowe tworzy się w każdej gminie. Izbie skarbowej (wydziałowi skarbowemu województwa śląskiego) wolno jednak dla kilku gmin oraz samodzielnych obszarów dworskich utworzyć jedną podkomisję, a to po wysłuchaniu stron interesowanych i w porozumieniu z wydziałem powiatowym; w razie niedojścia do porozumienia rozstrzyga Minister Skarbu. W takiej podkomisji przewodnictwo obejmuje wyznaczony w tym celu przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego) naczelnik gminy lub obszaru dworskiego, względnie burmistrz, przełożony gminy lub inny urzędnik. Liczbę członków wybranych do takiej podkomisji szacunkowej rozdziela się na poszczególne gminy i obszary dworskie w stosunku do liczby mieszkańców, jednakże z tem zastrzeżeniem, że conajmniej jeden członek przypadnie na każdą gminę i na każdy obszar dworski.

§ 7. Co do zwoływania podkomisji szacunkowych i co do porządku obrad mają analogiczne zastosowanie przepisy art. 40 do 43 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923, Nr. 77, poz. 607).

§ 8. Członkom podkomisji zwraca się koszty podróży, spowodowane udziałem w posiedzeniach podkomisji, w wysokości ustalonej dla funkcjonarjuszy państwowych IX grupy uposażenia.

§ 9. Podkomisja szacunkowa poddaje wykazy sporządzone w myśl §§ 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia dokładnemu zbadaniu i wpisuje do tych wykazów dochody ustalone dla poszczególnych podatników.

Tak zbadane wykazy przesyła podkomisja szacunkowa w terminie zakreślonym przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego) przewodniczącemu właściwej komisji szacunkowej dla użytku przy wymiarze podatku dochodowego.

§ 10. Na obszarze wszystkich innych województw, prócz wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie odnośnie do przedwstępnych czynności wymiarowych postanowienia art. 45 do 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923, Nr. 77, poz. 607), czynności zaś połączone z oszacowaniem dochodów należą wyłącznie do komisji szacunkowych.

Do art. 4 ustawy.

§ 11. Art. 4 ustawy nie zmienia zasadniczo części drugiej art. 15 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923, Nr. 77, poz. 607), normującej sposób ustalania dochodu z drobnych gospodarstw rolnych.

Wprowadzenie dodatku: „użytkowego gruntu“ ma głównie na celu podkreślenie, że przy stosowaniu części drugiej art. 15 wspomnianej ustawy decydować ma nie ilość wszystkich gruntów płatnika, lecz tylko ilość gruntu użytkowego.

Przez „grunta użytkowe“ należy rozumieć wszystkie grunta użytkowane rzeczywiście jako rola, łąka lub pastwisko. Nie zalicza się natomiast do gruntów użytkowych gruntów leżących odłogiem, bagien, skał i innych tym podobnych rzeczywistych nieużytków.

Do art. 5 ustawy.

§ 12. Art. 5 ustawy podwyższa na rok 1924 na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyłączeniem województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego,

stawki podatkowe o 20%, zarówno dla dochodów fundowanych, jak też i dla dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę; dla tych ostatnich dochodów podwyższenie to rozpoczyna się dopiero od 4 stopnia skali podanej w art. 11 ustawy.

Powyższy 20% dodatek do podatku od dochodów fundowanych należy przypisywać przy wymiarze w liczbach całych lub conajwyżej z jednym znakiem dziesietnym, bez zaokrąglenia.

Przy dochodach z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wspomniany dodatek uwzględniony bedzie wprost w skali podatkowej, ogłaszanej na każdy miesiąc kalendarzowy.

§ 13. Suma wymierzonego podatku i 20% dodatku stanowi należność państwową, w której uczestniczą gminy miejskie i powiatowe związki komunalne, w wysokości określonej w punkcie 1 art. 9 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Do art. 6 ustawy.

§ 14. Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego nie pobiera się specjalnego 20% dodatku państwowego do podatku dochodowego (§ 12 nin. rozp.), natomiast pobiera się tam dodatki do państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych, zarówno od dochodów fundowanych, jak i od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, — wysokości, którą określa art. 6, punkt A i B., w odpowiednich procentach dochodu podatkowego.

Wspomniane dodatki od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną procę, potrącają służbodawcy równocześnie z podatkiem dochodowym, poczynając jednakowoż dopiero od 4 stopni skali podanej w art.11 ustawy. Co do zarachowywania tych dodatków, obowiązują dotychczasowe przepisy. Natomiast dodatki komunalne do podatku od dochodów fundowanych (punkt A. art. 6 ustawy) winni płatnicy wpłacić w trybie i terminach przepisanych dla państwowego podatku dochodowego (art. 8 i 9 ustawy)..

Do art. 8 i 9 ustawy.

§ 15. Przy wykonywaniu w praktyce postanowień art. art. 8 i 9 ustawy należy analogicznie stosować przepisy § 7 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 5 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 278) do ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 228), z tą jednak zmianą, że w terminie wyznaczonym do składania zeznań należy wpłacać, poczynając od roku 1924, równocześnie ze złożeniem zeznania, nie połowę, lecz cały podatek, przypadający od zeznanego dochodu, a na obszarze określonym w § 14 nin. rozp. — także dodatki komunalne.

Do art. 17 ustawy.

§ 16. Art. 17 ustawy utrzymuje moc obowiązującą postanowień, zawartych w art. art. 2, 10 ustęp 3 i 4, 23, 24 część pierwsza i druga 25, 26 28, 92 do 95, 98 i 99 ustawy o państwowym podatku, dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923, Nr. 77, poz. 607). O ile chodzi o wysokość kwot, określonych w powyższych artykułach mają zastosowanie przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe, odnośnie do przepisów ustawowych o państwowym podatku dochodowym, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 14 lipca 1923 r. i w ustawie z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 165).

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od roku 1924.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 193).

211.

DODATEK

do art. 171 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa głównego podatku gruntowego od gruntów włościańskich.

L. p.	Wymienienie województw i powiatów	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętów podług klasy gruntu			
		I	II	III	IV
		we frankach złotych			
	I. WARSZAWSKIE.				
	Powiaty:				
1	Warszawski	1,81	0,80	1,01	0,23
2	Radzymiński	1,17	0,51	0,66	0,15
3	Mińsko-Mazowiecki	1,28	0,56	0,72	0,16
4	Grójecki	1,81	0,80	1,01	0,23
5	Błoński	1,81	0,80	1,01	0,23
6	Skierniewicki	1,28	0,56	0,72	0,16
7	Łowicki	1,81	0,80	1,01	0,23
8	Sochaczewski	1,81	0,80	1,01	0,23
9	Gostyński	1,60	0,69	0,90	0,20
10	Kutnowski	1,49	0,65	0,84	0,19
11	Włocławski	1,60	0,69	0,90	0,20
12	Nieszawski	1,49	0,65	0,84	0,19
13	Pułtuski	1,17	0,51	0,66	0,15
14	Płoński	1,28	0,56	0,72	0,16
15	Płocki	1,28	0,56	0,72	0,16
16	Lipnowski	1,49	0,65	0,84	0,19
17	Rypiński	1,49	0,65	0,84	0,19
18	Sierpecki	0,96	0,43	0,53	0,12
19	Mławski	0,85	0,37	0,48	0,11
20	Przasnyski	0,96	0,43	0,53	0,12
21	Ciechanowski	1,06	0,47	0,60	0,13
22	Makowski	1,06	0,47	0,60	0,13
	II. ŁÓDZKIE.				
	Powiaty:				
1	Kaliski	1,60	0,69	0,90	0,20
2	Słupecki	1,49	0,65	0,84	0,19
3	Koniński	1,49	0,65	0,84	0,19
4	Kolski	1,60	0,69	0,90	0,20
5	Łęczycki	1,70	0,75	0,96	0,21
6	Turecki	1,49	0,65	0,84	0,19
7	Sieradzki	1,28	0,56	0,72	0,16
8	Wieluński	1,28	0,56	0,72	0,16
9	Piotrkowski	1,28	0,56	0,72	0,16
10	Brzeziński	1,49	0,65	0,84	0,19
11	Rawski	1,38	0,61	0,77	0,17
12	Łódzki	1,28	0,56	0,72	0,16
13	Łaski	1,06	0,47	0,60	0,13
14	Radomskowski	1,28	0,56	0,72	0,16
	III. KIELECKIE.				
	Powiaty:				
1	Radomski	1,17	0,51	0,66	0,15
2	Kozienicki	1,06	0,47	0,60	0,13
3	Iłżecki	1,06	0,47	0,60	0,13
4	Opatowski	1,28	0,56	0,72	0,16
5	Sandomierski	1,28	0,56	0,72	0,16
6	Opoczyński	1,06	0,47	0, 0	0,13
7	Konecki	1,06	0,47	0,60	0,13
8	Jędrzejowski	1,28	0,56	0,72	0,16
9	Kielecki	1,06	0,47	0,60	0,13
10	Włoszczewski	1,17	0,51	0,66	0,15
11	Olkuski	1,06	0,47	0,60	0,13
12	Miechowski	1,28	0,56	0,72	0,16
13	Pińczowski	1,38	0,61	0,77	0,17
14	Stopnicki	1,17	0,51	0,66	0,15
15	Częstochowski	1,17	0,51	0,66	0,15
16	Będziński	1,06	0,47	0,60	0,13
	IV. LUBELSKIE.				
	Powiaty:				
1	Lubelski	1,17	0,51	0,66	0,15
2	Lubartowski	0,96	0,43	0,53	0,12
3	Puławski	1,06	0,47	0,60	0,13
4	Janowski	0,85	0,37	0,48	0,11
5	Biłgorajski	0,96	0,43	0,53	0,12
6	Zamojski	0,96	0,43	0,53	0,12
7	Krasnostawski	0,85	0,37	0,48	0,11
8	Chełmski	0,96	0,43	0,53	0,12
9	Hrubieszowski	1,06	0,47	0,60	0,13
10	Tomaszowski	0,96	0,43	0,53	0,12
11	Siedlecki	0,96	0,43	0,53	0,12
12	Węgrowski	1,06	0,47	0,60	0,13
13	Sokołowski	1,06	0,47	0,60	0,13
14	Konstantynowski	0,85	0,37	0,48	0,11
15	Bialski	0,85	0,37	0,48	0,11
16	Włodawski	0,75	0,32	0,43	0,09
17	Radzyński	0,75	0,32	0,43	0,09
18	Łukowski	0,85	0,37	0,48	0,11
19	Garwoliński	1,17	0,51	0,66	0,15
	V. BIAŁOSTOCKIE.				
	Powiaty:				
1	Łomżyński	1,17	0,51	0,66	0,15
2	Mazowiecki	0,85	0,37	0,48	0,11
3	Ostrowski	0,85	0,37	0,48	0,11
4	Ostrołęcki	0,85	0,37	0,48	0,11
5	Kolneński	1,17	0,51	0,66	0,15
6	Szczuczyński	1,28	0,56	0,72	0,16
7	Suwalski	0,96	0,43	0,53	0,12
8	Augustowski	0,96	0,43	0,53	0,12
9	Sejneński	0,85	0,67	0,48	0,11

212.

DODATEK

do art. 128 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa głównego dworskiego podatku gruntowego.

L. p.	NAZWA Powiatu	NAZWA Województwa	Średnia wysokość z 1 morga urodzaju gruntów w powiecie	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętowej — Klasa I	II	III	IV	V
				we frankach złotych				
1	Kutnowski	Warszawskie	0,80	1,53	0,67	2,11	0,86	0,19
2	Błoński	„	0,76	1,83	0,80	2,52	1,03	0,23
3	Pińczowski	Kieleckie	0,75	1,36	0,60	1,87	0,77	0,17
4	Włocławski	Warszawskie	0,73	1,62	0,71	2,22	0,91	0,20
5	Sochaczewski	Warszawskie	0,72	1,79	0,78	2,46	1,01	0,22
6	Miechowski	Kieleckie	0,71	1,28	0,56	1,76	0,72	0,16
7	Łęczycki	Łódzkie	0,71	1,66	0,73	2,28	0,93	0,21
8	Nieszawski	Warszawskie	0,69	1,53	0,67	2,11	0,86	0,19
9	Grójecki	„	0,66	1,83	0,80	2,52	1,03	0,23
10	Łowicki	„	0,64	1,79	0,78	2,46	1,01	0,22
11	Kolski	Łódzkie	0,63	1'62	0,71	2,22	0,91	0,20
12	Kaliski	„	0,61	1,57	0,69	2,17	0,89	0,20
13	Warszawski	Warszawskie	0,61	1,79	0,78	2,46	1,01	0,22
14	Sandomierski	Kieleckie	0,61	1,32	0,58	1,81	0,74	0,16
15	Gostyński	Warszawskie	0,60	1,57	0 69	2,17	0,89	0,20
16	Płocki	„	0,60	1,32	0,58	1,81	0,74	0,16
17	Słupecki	Łódzkie	0,56	1,49	0,65	2,05	0,84	0 19
18	Turecki	„	0,56	1,49	0,65	2,05	0,84	0,19
19	Koniński	„	0,55	1,49	0,65	2,05	0,84	0,19
20	Opatowski	Kieleckie	0,55	1,32	0,58	1,81	0,74	0,16
21	Rypiński	Warszawskie	0,54	1,45	0,63	1,99	0,81	0,15
22	Brzeziński	Łódzkie	0,53	1,45	0,63	1,99	0,81	0,15
23	Lipnowski	Warszawskie	0,53	1,49	0,65	2,08	0,84	0,19
24	Jędrzejowski	Kieleckie	0,52	1,28	0,56	1,76	0,72	0,16
25	Płoński	Warszawskie	0,51	1,28	0,56	1,76	0,72	0,16
26	Rawski	Łódzkie	0,50	1,36	0,60	1,87	0,77	0,17
27	Lubelski	Lubelskie	0,46	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
28	Hrubieszowski	„	0,45	1,02	0,45	1,40	0,57	0,13
29	Ciechanowski	Warszawskie	0,45	1,02	0,45	1,40	0,57	0,13
30	Stopnicki	Kieleckie	0,44	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
31	Szczuczyński	Białostockie	0,44	1,23	0,54	1,69	0,69	0,15
32	Sieradzki	Łódzkie	0,44	1,32	0,58	1,81	0,74	0,16
33	Skierniewicki	Warszawskie	0,44	1,32	0,58	1.81	0,74	0,16
34	Łódzki	Łódzkie	0,43	1,32	0,58	1,81	0,74	0,16
35	Radomski	Kieleckie	0,41	1,19	0,52	1,64	0,67	0,15
36	Radomskowski	Łódzkie	0,41	1,32	0,58	1,81	0,74	0,16
37	Kolneński	Białostockie	0,41	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
38	Wieluński	Łódzkie	0,40	1,23	0.54	1,69	0,69	0,15
39	Piotrkowski	„	0,40	1,28	0,56	1,76	0,72	0,16
40	Przasnyski	Warszawskie	0,39	0,98	0,43	1,35	0,55	0,12
41	Łomżyński	Białostockie	0,39	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
42	Sokołowski	Lubelskie	0,39	1,10	0,48	1,52	0,62	0.14
43	Pułtuski	Warszawskie	0,39	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
44	Puławski	Lubelskie	0,38	1,10	0,48	1,52	0,62	0,14
45	Częstochowski	Kieleckie	0,38	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
46	Iłżecki	„	0,37	1,06	0,47	1,46	0,60	0,13
47	Tomaszowski	Lubelskie	0,36	0,94	0,41	1,30	0,53	0,12
48	Suwalski	Białostockie	0,36	0,94	0,41	1,30	0.53	0,12
49	Mińsko-Mazowiecki	Warszawskie	0,36	1,23	0,54	1,69	0,69	0,15
50	Węgrowski	Lubelskie	0,35	1,10	0,48	1,52	0,62	0,14
51	Konstantynowski	„	0,34	0,89	0,39	1,20	0,50	0,11
52	Mazowiecki	Białostockie	0,34	0,89	0,39	1,20	0,50	0,11
53	Makowski	Warszawskie	0,33	1,10	0,48	1,52	0,62	0,14
54	Krasnostawski	Lubelskie	0,33	0,89	0,39	1,20	0,50	0,11
55	Chełmski	„	0,33	0,98	0,43	1,35	0,55	0,12
56	Łaski	Łódzkie	0,33	1,06	0,47	1,46	0,60	0,13
57	Włoszczowski	Kieleckie	0,33	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
58	Opoczyński	„	0,32	1,10	0,48	1,52	0,62	0,14
59	Siedlecki	Lubelskie	0,32	0,94	0,41	1,30	0,53	0,12
60	Augustowski	Białostockie	0,32	0,98	0,43	1,35	0,55	0,12
61	Sierpecki	Warszawskie	0,31	0,94	0,41	1,52	0,62	0,14
62	Ostrowski	Białostockie	0,31	0,81	0,35	1,11	0,45	0,10
63	Będziński	Kieleckie	0,31	1,02	0,45	1,40	0,57	0,13
64	Garwoliński	Lubelskie	0,30	1,15	0.50	1,58	0,65	0,14
65	Kozienicki	Kieleckie	0,30	1,02	0,45	1,40	0,57	0,13
66	Kielecki	„	0,30	1,06	0,47	1,46	0,60	0,13
67	Ostrołęcki	Białostockie	0,30	0,81	0,35	1,11	0,45	0,10
68	Olkuski	Kieleckie	0,29	1,02	0,45	1,40	0,57	0,13

L. p.	NAZWA Powiatu	NAZWA Województwa	Średnia wysokość z 1 morga urodzaju gruntów w powiecie	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 pretowej — Klasa I (we frankach złotych)	II	III	IV	V
69	Bialski	Lubelskie	0,29	0,89	0,39	1,20	0,50	0,11
70	Radzymiński	Warszawskie	0,29	1,15	0,50	1,58	0,65	0,14
71	Łukowski	Lubelskie	0,29	0,89	0,39	1,20	0,50	0,11
72	Mławski	Warszawskie	0,28	0,89	0,39	1,20	0,50	0,11
73	Lubartowski	Lubelskie	0,28	0,94	0,41	1,52	0,62	0,14
74	Zamojski	"	0,26	0,94	0,41	1,52	0,62	0,14
75	Sejneński	Białostockie	0,24	0,85	0,37	1,16	0,48	0,11
76	Radzyński	Lubelskie	0,24	0,77	0,34	1,05	0,43	0,10
77	Konecki	Kieleckie	0,23	1,06	0,47	1,46	0,60	0,13
78	Włodawski	Lubelskie	0,23	0,77	0,34	1,05	0,43	0,10
79	Janowski	"	0,23	0,89	0,39	1,20	0,50	0,11
80	Bilgorajski	"	0,19	0,94	0,41	1,52	0,62	0,14

213.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 lutego 1924 r.

o przekazaniu miejskiej komisji szacunkowej wymiaru państwowego podatku dochodowego na obszarze m. Wocławka.

Na zasadzie art. 128 i art. 130 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Czynności komisji szacunkowej, przewidziane w części pierwszej art 31 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), dotyczące ustalenia dochodów, podlegających opodatkowaniu na rok podatkowy 1924 oraz wymiar podatku dochodowego na tenże rok dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) tudzież osób prawnych nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, o ile miejscem opodatkowania wspomnianych podmiotów podatkowych jest w myśl art. 29 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym obszar m. Włocławka, przekazuje się miejskiej komisji szacunkowej, wybranej przez Radę miejską m. Włocławka.

§ 2. Miejska komisja szacunkowa składa się z przewodniczącego, dwóch zastępców mianowanych przez Mnistra Skarbu, delegata Skarbu Państwa, wyznaczonego przez dyrektora izby skarbowej, tudzież z dwunastu członków i tyluż zastępców, wybranych przez Radę miejską m. Włocławka z grona płatników podatku dochodowego.

Delegatowi Skarbu Państwa służy prawo zgłaszania protestów przeciw uchwałom miejskiej komisji szacunkowej w terminie dwutygodniowym od dnia powzięcia uchwały narówni z przewodniczącym komisji szacunkowej (art. 68 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym).

Przy wyborze członków i zastępców członków miejskiej komisji szacunkowej mają zastosowania postanowienia ostatniej części art. 33 oraz artykułów 37 do 39 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym.

§ 3. Ustalenie dochodów, podlegających opodatkowaniu, uskutecznienie wymiaru podatku dochodowego, nakładanie grzywien i kar pieniężnych oraz załatwianie odwołań przez miejską komisję szacunkową i jej przewodniczącego odbywać się winno ściśle według postanowień obowiązujących w tym względzie ustaw i wydanych na ich podstawie rozporządzeń Ministra Skarbu.

§ 4. Prawa i obowiązki urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w mieście Włocławku, związane z wymiarem na rok podatkowy 1924 podatku dochodowego na obszarze m. Włocławka w zakresie działalności komisji szacunkowej, względnie jej przewodniczącego, tudzież dotyczące poboru tegoż podatku przechodzą na magistrat m. Włocławka. Natomiast prawa i obowiązki wynikające z postanowień działu II powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym pozostają w kompetencji wymienionego wyżej urzędu skarbowego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 189)

214.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1924 r.

w przedmiocie przesunięcia na rok 1924 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nie objęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U, R. P. z roku 1923 Nr. 77, poz. 607), a tem samem i termin płatności podatku, oznaczony w art. 8 część pierwsza ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) przesuwa się na rok podatkowy 1924 z dnia1 marca do dnia 23 kwietnia 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 200).

215.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 16 lutego 1924 r.

o podniesieniu stawek podatków bezpośrednich.

Na podstawie art. 1 ustęp 1 a) i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1924 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki podatków nieuiszczonych w przepisanych terminach płatności: 1) przemysłowego, przypadającego na zasadzie postanowień ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), tudzież 2) dochodowego, od dochodów ze wszystkich źródeł z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, przypadającego na zasadzie ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym obowiązującej na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) podwyższa się o pół procent (0,50%) za każdy dzień zwłoki.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 25.II 1924 r. Nr. 16, poz. 151).

216.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lutego 1924 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe, odnośnie do przepisów ustawowych o państwowym podatku dochodowym, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) i w ustawie z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110).

Na zasadzie art. art. 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Zastępuje się:

1) w art. 2 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) kwotę 2.000.000 mk. — kwotą 1.378 fr. zł.;

2) w ustępie 3 i 4 art. 10 powołanej ustawy, kwotę 20.000 mk. — kwotą 14 fr. zł., kwotę 40.000 mk. — kwotą 28 fr. zł.

§ 2. Dochód wyrażony w markach polskich, służący za podstawę opodatkowania wedle art. 13 i art. 14 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), przerachowuje się na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z tego okresu czasu, w którym został osiągnięty dochód miarodajny do opodatkowania.

§ 3. Dla celów jednak wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1924 wartość franka złotego dla poszczególnych lat operacyjnych (gospodarczych) art. 13 ustawy, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) ustala się w sposób następujący:

1) dla dochodu osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 kwietnia 1922 do 31 marca 1923 r., — 1 frank złoty = 12.000 mk.;

2) dla dochodu osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 lipca 1922 r. do 30 czerwca 1923 r., — 1 frank złoty = 20.000 mk.;

3) dla dochodu osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od

1 października 1922 r. do 30 września 1923 r., — 1 frank złoty = 60.000 mk.;

4) dla dochodu osiągniętego w roku kalendarzowym 1923, pokrywającym się z rokiem operacyjnym, — 1 frank złoty = 600.000 mk.

W myśl powyższej zasady i w powyższym trybie przerachowuje się dla celów wymiaru podatku do chodowego na rok 1924 także kwoty odliczeń, podane we frankach złotych w § 1 punkt 2 nin. rozp.

§ 4. Przerachowanie dochodu osiągniętego w markach na franki złote według wartości fr. zł., podanej w § 3 nin. rozp., ma zastosowanie do wszystkich osób fizycznych i prawnych.

Płatnicy jednak prowadzący prawidłową rachunkowość mogą, zamiast obliczenia dochodu w sposób wskazany w § 3 nin. rozp., ustalić tenże dochód w sposób następujący:

1) wyrażony w markach bilans otwarcia roku operacyjnego miarodajnego do ustalania podstaw wymiaru, winien być przerachowany na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z pierwszego miesiąca roku operacyjnego;

2) wszystkie pozycje, zarówno przychodowe, jak i rozchodowe każdego miesiąca roku operacyjnego winny być przerachowane na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego w miesiącu zaksięgowania wspomnianych pozycji;

3) wyrażone w markach pozostałości bilansu zamknięcia wszystkich rachunków winny być przerachowane na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z ostatniego miesiąca roku operacyjnego, powstałe zaś różnice we frankach złotych należy odnieść na specjalnie sporządzony rachunek różnic kursowych przerachowania. Ostateczna pozostałość tego rachunku winna być doliczona do dochodu obliczonego we frankach złotych.

Otrzymana w wyniku przerachowania, podanego w punkcie 3 nin. paragrafu, i wyrażona we frankach złotych wartość remanentów bilansu zamknięcia będzie miarodajną przy ustalaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu na rok podatkowy 1925.

Jeżeli płatnicy obliczą swój dochód we frankach złotych według przepisów części drugiej niniejszego paragrafu, lecz nie dokonają obliczenia ściśle w sposób powyższemi przepisami podany, wówczas dochód osiągnięty w markach będzie do wymiaru podatku przerachowany na franki złote na podstawie przepisów § 3 nin. rozp.

§ 5. Skalę, podaną w art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) w markach polskich, zastępuje się poniższą skalą, wyrażoną we frankach złotych:

L. P	Wysokość dochodów we frankach złotych		Stopa procentowa	Podatek frank. cent.
	ponad	do		
1	1.378	1.792	2	35,83
2	1.792	2.205	2,2	48,51
3	2.205	2 619	2,4	62,84
4	2.619	3 032	2,6	78,83
5	3.032	3 446	2,8	96,47
6	3.446	3.997	3	119,90
7	3.997	4.548	3,2	145,54
8	4.548	5 100	3,4	173,38
9	5.100	5.651	3,6	203,43
10	5.651	6.202	3,8	235,68
11	6.202	6.891	4,1	282,54
12	6 891	7.580	4,5	341,12
13	7.580	8.270	4,9	405,20
14	8.270	8.959	5,3	474,81
15	8.959	9.648	5,7	549,92
16	9 648	10.682	6,2	662,25
17	10.682	11.715	6,7	784,92
18	11.715	12.749	7,2	917,92
19	12.749	13.783	7,7	1061,26
20	16.783	15 161	8,3	1258,35
21	15.161	16.539	8,9	1471,99
22	16.539	17 917	9,5	1702.15
23	17 917	19.296	9,9	1910,27
24	19.296	20 674	10,3	2129,41
25	20.674	22.052	10,7	2359,58
26	22 052	23.430	11,1	2600,78
27	23 430	24 809	11,5	2853
28	24.809	26.187	11,9	3116,25
29	26.187	27.565	12,3	3390,53
30	27.565	29.633	12,8	3792,98
31	29 633	31.700	13,3	4216,11
32	31.700	33.767	13,8	4659,91
33	33 767	35.835	14,4	5160,22
34	35.835	37.902	15	5685,34
35	37.902	39.970	15,6	6235,26
36	39.970	42.726	16,3	6964,37
37	42.726	45.483	17	7732,06
38	45.483	48.239	17,7	8538,35
39	48.239	51,685	18,5	9561,71
40	51.685	55.131	19,3	10640,20
41	55.131	58.576	20,1	11775,82
42	58.576	62.022	20,8	12900.55
43	62.022	65.468	21.5	14075,52
44	65.468	68.913	22,2	15298,73
45	68.913	72.359	22,9	16570,18
46	72.359	75.805	23,6	17889,87
47	75.805	79.250	24,3	19257,80
48	79.250	82.696	25	20673,97

Przy dochodzie ponad 82.696 fr. zł. podatek wynosi 20673,97 fr. zł. i oprócz tego 861.41 fr. zł. od każdych pełnych 3.446 fr. zł. ponad 82.696 fr. zł.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych i spadków nieobjętych

ponad	82,696	do	124,044	1½%
„	124.044	„	165,392	2½%
„	165.392	„	206,740	4%
„	206,740	„	248,088	5½%
„	248,088	„	310,110	7%
„	310,110	„	496,175	9%
„	496 175	„	620,219	11%
„	620,219	„	826,959	13%
„	826,959			15%

§ 6. Kwoty podatkowe, przypadające na rok 1924 według skali podanej w § 4 niniejszego rozporządzenia, podwyższa się o 20% w myśl postanowienia art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110).

§ 7. Zastępuje się:

1) w art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), kwotę

200.000 mk. — kwotą 138 fr. zł., zaś kwotę 26.000 mk. kwotą — 18 fr. zł.;

2) w art. art. 25, 26 i 28 powołanej ustawy, kwotę 5.000.000 mk. — kwotą 3.446 fr. zł., kwotę 10.000.000 mk. — kwotą 6.891 fr. zł., kwotę 15.000.000 mk. — kwotą 10.337 fr. zł.

3) w art. 71 ustawy, kwotę 50.000 mk. — kwotą 34 fr. zł.

§ 8. Zastępuje się:

1) w art. 92 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), kwoty od 400 mk. do 40.000 mk. — kwotami od 0,05 do 6 fr. zł.;

2) w art. 93 powołanej ustawy, kwoty od 800 mk. do 80.000 mk. — kwotami od 0,11 do 11 fr. zł.;

3) w art. 94 powołanej ustawy, kwoty od 1.200 mk. do 120.000 mk. — kwotami od 0,16 do 17 fr. z., kwotę zaś 1.200.000 mk.—kwotą 169 fr. zł.

4) w art. 95 powołanej ustawy, kwoty od 1.200 mk. do 120.000 mk. — kwotami 0,16 do 17 fr. zł.;

5) w art. 98 powołanej ustawy, kwoty od 2.000 mk. do 400.000 mk. — kwotami 0,28 do 56 fr. zł.;

6) w art. 99 powołanej ustawy, kwoty od 200.000 mk. do 4.000.000 mk. — kwotami od 3 do 562 fr. zł.;

7) w art. 119 ustawy kwoty, od 10.000 mk. do 500.000 mk. — kwotami od 1 do 70 fr. zł.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od roku 1924.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 25.II 1924 r. Nr. 16, poz. 165).

217.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lutego 1924 r.

w przedmiocie określenia kursu franka złotego dla wpłat podatku majątkowego.

Na zasadzie artykułu 58 ustęp a) ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się dla wpłat podatku majątkowego, uskutecznionych w markach polskich, począwszy od 1 stycznia 1924 r. dzienny kurs franka złotego, ogłaszany w „Monitorze Polskim" na zasadzie art. 3, ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P., Nr. 127, poz. 1044).

§ 2. Przy wpłatach na podatek majątkowy, uskutecznianych obcemi walutami, dewizami i wpłatami na zagranicę, stosunek ich do franka złotego obliczany będzie na podstawie ich kursów, oraz kursu franka złotego, oznaczonych w cedule giełdy warszawskiej w dniu poprzedzającym dzień wpłaty.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Monitor Polski z dn. 23.II 1924 r. Nr. 45).

218.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 lutego 1924 r.

w przedmiocie ustalenia przeciętnej wartości franka złotego za miesiąc luty 1924 r.

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) oraz w myśl § 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przeciętną wartość franka złotego za miesiąc luty 1924 r. ustala się na 1.800.000 mk.

§ 2.

Płatnicy podatku przemysłowego, obowiązani w myśl części pierwszej art. 56 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) do miesięcznych wpłat, winni przeliczyć obroty, osiągnięte w miesiącu lutym 1924 r., na franki złote według przeciętnej wartości, oznaczonej w paragrafie poprzednim i od tak ustalonego obrotu obliczyć przypadający podatek i dodatki na rzecz związków samorządowych we frankach złotych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Grabski.

Opłaty stemplowe.

219.

KOMUNIKAT L: 584/24 W. 2. Dep. Opł.

w przedmiocie udzielonych przez Izbę Skarbową w Wilnie w latach 1922 i 1923, a przez wszystkie inne Izby Skarbowe i Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego w Katowicach w IV kwartale 1923 r. zezwoleń na bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych od rachunków, poświadczeń odbioru i dokumentów prawnych.

Izby Skarbowe i Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego w Katowicach zezwoliły na

bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych następującym instytucjom:

Izba Skarbowa w Białymstoku.

1) Polsko-Amerykańskiemu T-wu Handlowo-Przemysłowemu „Polamtow“ w Suwałkach, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 10.X 1923 r. L. 46917/V/4004/23.

2) Słuckiemu Lejbie w Grodnie (Zaul. Wileński, Nr. 22), od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp.z dn. 25.X 1923 r. L. 49048/V/4407/23.

3) Fabryce Wyrobów Tytoniowych „J. I. Kagan“ w Grodnie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 29.X 1923 r. L. 49759/V/4461/23.

4) Abramowi Jaffie współwłaścicielowi fabryki wódek i likierów, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 12.XI 1923 r. L. 51893/V/4774/23.

5) Spółce z ogr. odp. „Karpaty“, Oddziałowi w Białymstoku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 20.XII 1923 r. L. 58332/V/5493/23.

Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego w Katowicach.

6) Firmie „Spadkobiercy G. Jesephy“ w Bielsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp z dn. 23.X 1923 r. L. 27278/VIe.

7) Firmie „Impex“, Bielsko-Bialskie Towarzystwo importu i eksportu w Bielsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 24.X 1923 r. L. 26599/VIe.

8) Firmie „Stefan Krischke“, fabryka sukna w Bielsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 29.X 1923 r. L. 27754/VIe.

9) Firmie „Józef Tisch“, wyrób towarów wełnianych w Bielsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 3.XI 1923 r. L. 28542/VIe.

10) Firmie „Karol Bachrach“ fabryka materiałów kamgarnowych w Bielsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XI 1923 r. L. 28695/VIe.

11) Firmie „Bracia Heilpern“, Pierwsza śląska fabryka koców, derek i halin w Bielsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XI 1923 r. L. 28702/VIe.

12) Firmie „Gremium Handlowe“, spółdzielnia zarej. z ogr. odp. w Cieszynie, od rachunków i powiadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XI 1923 r. L. 28703/VIe.

13) Firmie „Quissek i Geppert“, fabryka wyrobów miedzianych i metalowych maszyn i kotłów w Bielsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 11.XII 1923 r. L. 32548/VIe.

Izba Skarbowa w Kielcach.

14) Fabryce Odlew. Żelazn. i Emal. A. Stellman i H. E. Godblum Sp. firm w Radomiu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 12.X 1923 r. L. 79880/V/7348/23.

15) Głównemu Zarz. Lasów Krasna, Mniów, Błaszków Tartaku i Beczkarni „Wołów“, zakład. ceramiczn. „Odrowąż“, Odlewni „Nieborów“, Kamieniołom w Wołowie pow. Koneckim, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 24.X 1923 r. L. 82425/V/7746/23.

16) Bankowi dla Handlu i Przemysłu, Oddziałowi w Kielcach, od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dn. 24.X 1923 r. L. 82960/V/7766/23.

17) Radomskiemu Stowarzyszeniu Budowlanemu w Radomiu, Lubelska 41, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 27.X 1923 r. L. 84071/V/7892/23.

18) Hurtowni Towarów kolonialnych „Sobolewski, Nowakowski i S-ka“ w Radomiu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 14.XI 1923 r. L. 88455/V/8276/23.

19) Fabryka Wódek i Likierów, Wł. Posmykiewicz w Sosnowcu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 20.XI 1923 r. L. 90470/V/8468/23.

20) Fabryce Odlewów Żelaznych i Zakładom Mechanicznym „Krasna“, M Piżyc i S-ka w Końskich, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26.XI 1923 r. L. 91477/V/8561/23.

21) Polskim Zakładom „Siemens i Schuckert“, Sp. Akc. Oddział. w Sosnowcu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 27.XII 1923 r. L. 100444/9225/23/V.

Izba Skarbowa w Krakowie.

22) Łagiewnickiej Fabryce armatur w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 11.X 1923 r. L. 2766/V.

23) Księgarni Tow. Szkoły Ludowej Sp. z ogr. odpow. w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 1.X 1923 r. L. 2820/V.

24) Spółce „Polwęg“, Dom Techniczno-handlowy w Białej, od rachunków, rozp. z dn. 2.X 1923 r. L. 2820/V.

25) Spółce Akc. „Lechja“ Oddziałowi w Żywcu, od rachunków, rozp. z dn. 12.X 1923 r. L. 2917/V.

26) Składnicy Aptecznej „Zorja“ Spółka z ogr. odpow. w Krakowie od rachunków, rozp. z dn. 20.X 1923 r. L. 3073/V.

27) Związkowi Ekonomicznemu Spółdzielni Spółek Rolniczych Sp. Akc. w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 20.X 1923 r. L. 3144/V.

28) Firmie Fussman i S-ka, z ogr. odp. w Krakowie, od rachunków zagranicznych, rozp. z dn. 29.X 1923 r. L. 3231/V.

29) Spółce „Kamieniołomy miast małopolskich“ w Krakowie, od rachunków rozp. z dn 30.X 1923 r. L. 3246/V.

30) Firmie „Erdal“ w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 30.III 1923 r. L. 3253/V.

31) Fabryce Maszyn i Narzędzi Rolniczych „Trzebinia“ Tow. Akc. w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 10.XI 1923 r. L. 4347/23.

32) Firmie „Pług“ Dom Komisowo-Rolniczy Stef. Konopki w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 13.XI 1923 r. L. 3358/V.

33) Spółce Akc. „Pharma“ Mag. B. Jawornicki w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 21.XI 1923 r. L. 3430/V.

34) Towarzystwu Przemysłu Węglowego w Polsce Sp. Akc. Zakłady Fabryczne w Szcza-

kowej, od rachunków, rozp. z dn. 21.XI 1923 r. L. 3420/V.

35) Zarządowi Drukarni „Sztuka“ Sp. z ogr. odp. w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 4/III 1923 r. L. 3545/V.

36) Zarządowi Fabryki Bieli Cynkowej w Niedzieliskach, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 4.XII 1923 r. L. 3562/V.

37) Zarządowi Fabryki Win Owocowych „Roman Tota i S-ka“ w Skawinie, od rachunków, rozp. z dn. 4.XII 1923 r. L. 3572/V.

38) Zarządowi Spółki Wł. Braun i H. Kawarzyk Sp. w Krakowie, Dębniki, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 10.XII 1923 r. L. 3494/V.

39) Firmie „Record“ Sp. z ogr. odp. w Oświęcimiu, od rachunków, rozp. z dn. 10.XII 1923 r. L. 3590/V.

40) Henrykowi Lipschützowi w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 14.XII 1923 r. L. 3639/V.

41) Firmie „Fat“ Fabryka Tłuszczów Jadalnych i wyrobów Chemicznych w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 13.XII 1923 r. L. 3641/V.

42) Firmie Zygmunt Rodakowski w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 12.XII 1923 r. L. 3706/V.

43) Firmie „Kilof“ Przedsiębiorstwo Robót Publicznych Sp. Akc. w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 13.XII 1923 r. L. 3707/V.

44) Firmie Rodakowski i Wójcicki w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 13.XII 1923 r. L. 3708/V.

45) Firmie „Cosulich Line“ w Krakowie, od umów przewozowych, rozp. z dn. 13.XII 1923 r. L. 3640/V.

46) Polskim Zakładom Chemicznym Sp. Akc. w Krakowie Dąbie-Piaski, od rachunków, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 3735/V.

47) Firmie „Polska Butorja“, Fabryka Guzików, Grzebieni i Wyrobów Galanter. w Krakowie-Podgórzu od rachunków, rozp. z dn. 21.XII 1923 r. L. 3772/V.

48) Firmie Bracia Stefan i Piotr Bergman w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 3773/V.

49) Firmie „Purus“, Chemiczne Zakłady Przemysłowe w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 3784/V.

50) Firmie inż. Piotr Król w Krakowie, od rachunków, rozp. z dn. 21.XII 1923 r. L. 3847/V.

Izba Skarbowa w Lublinie.

51) Cukrowni „Strzyżów“ w Strzyżowie pow. Hrubieszowskim, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 13.XI 1923 r. L. 68685/V/3188/23.

52) Młynowi Wodno-Parowemu T. Zelewski i Sz. Lemberga we Włodawie pow. Włodawa, od rachunków, rozp. z dnia 11.XII 1923 r. L. 73720/V/3411/23.

53) Biuru Techniczno-Handlowemu inż. Sp. Akc. w Lublinie , od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp, z dnia 31.XII 1923 r. L. 77116/V/3548/23.

Izba Skarbowa we Lwowie.

54) Firmie „Rolnik“ reprezentacja dóbr pokuckich Sp. z ogr. odpow. w Kołomyi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 1.X 1923 r. L. 91446

55) Polskiemu Towarzystwu Księgarni Kolejowej „Ruch“ Sp. Akc. w Warszawie, Oddziałowi we Lwowie, od rachunków, rozp. z dn. 13.X 1923 r. L. 93490.

56) Sp. Akc. Wydawniczej (Dział Wydawnictw Ekonomicznych i Beletrystycznych) we Lwowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 9.X 1923 r. L. 95923.

57) Firmie Tauby Rechter i Synowie w Stryju, od rachunków, rozp. z dn. 13.X 1923 r. L. 97715.

58) Zarządowi Młyna w Bajańcu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 16.X 1923 r. L. 98027.

59) Firmie „Bracia Czeczowiczka“, Fabryka Wyrobów Bawełnianych w Andrychowie, we Lwowie, od rachunków, rozp. z dnia 16.X 1923 r. L. 98030.

60) Towarzystwu Handlowemu dla produktów naftowych i olejów „Naftolej“, Sp. z ogr. odp. w Drohobyczu, Filji we Lwowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 17.X 1923 r. L. 98214.

61) Firmie „Spójnia“, Warsztaty Reperacyjne Narzędzi Wiertniczych w Borysławiu, od rachunków, rozp. z dn. 17.X 1923 r. L. 99041.

62) Przedsiębiorstwu Naftowemu Samuel Lockspreiser w Borysławiu, od rachunków, rozp. z dn. 30.X 1923 r. L. 90704.

63) Towarzystwu Naftowemu „Gizela“, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 30.X 1923 r. L. 98028.

64) Firmie „Atlas“ Sp. Akc. Kartograficzna i Wydawnicza we Lwowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 25.X 1923 r. L. 100807.

65) Hurtowni Maszyn i Narzędzi Technicznych Sp. Akc. we Lwowie, od rachunków, rozp. z dn. 25/X 1923 r. L. 100531.

66) Towarzystwu Naftowemu „Limanowa“ Sp. z ogr. odp. w Borysławiu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 25.X 1923 r. L. 100489.

67) Firmie Przemysł Drzewny J. Ph. Gleisinger w Broszniowie, pow. Krechowieckim, od rachunków, rozp. z dn. 30.X 1923 r. L. 101602.

68) Lwowskiemu Zakładowi Czuwania i Ochrony, Centrala we Lwowie, od rachunków, rozp. z dn. 30.X 1923 r. L. 102883.

69) Towarzystwu Wydawniczemu Tygodnika Dostaw we Lwowie, od rachunków, rozp. z dn. 30.X 1923 r. L. 100979.

70) Firmie „Berisch Dich Synowie“ w Stanisławowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 30.X 1923 r. L. 102064.

71) Administracji Gazety Lwowskiej we Lwowie, od rachunków, rozp. z dn. 10.XI 1923 r. L. 105748.

72) Syndykatowi Zbożowemu Sp. z ogr. odp. we Lwowie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 10.XI 1923 r. L. 106051.

73) Firmie „Despi“ Małopolska Naftowo-Przemysłowa i Techniczno-Handlowa Sp. z ogr. por. w Drohobyczu, od rachunków, rozp. z dn. 23.XI 1923 r. L. 104604.

74) Przedsiębiorstwu Górniczo-Handlowemu „Herman Block“ w Borysławiu, od rachunków, rozp. z dn. 23.XI 1923 r. L. 109672.

75) Firmie „A. H. Lipper“ we Lwowie, od rachunków rozp. z dn. 26.XI 1923 r. L. 110767.

76) Biuru Sprzedaży Związków Małopolskich Cukrowni Sp. z ogr. odp. we Lwowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26.XI 1923 r. L. 110770.

77) Drukarni i Litografji Stanisława Chowańca w Stanisławowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 30.XI 1923 r. L. 113056.

78) Firmie Chargenis Reunis-Sud Atlantyczne (francuskie towarzystwo żeglugi parowej) Oddział we Lwowie, od kwitów zadatkowych na karty okrętowe, rozp. z dn. 17.XII 1923 r. L. 31529.

79) Firmie Cosulich-Societe Triestina di Navigarione Uff Passegaris, Oddział we Lwowie, od kwitów zadatkowych na karty okrętowe, rozp. z dn. 17.XII 1923 r. L. 30723.

80) Firmie Cosulich Line, Oddział w Tarnopolu, od kwitów zadatkowych na karty okrętowe, rozp. z dn. 17.XII 1923 r. L. 34496.

81) Lwowskiemu Towarzystwu dla Handlu Żelazem i Metalami, Sp. z ogr. odpow. we Lwowie, od rachunków, rozp. z dn. 7.XII 1923 r. L. 115283.

82) Spółce Akc. „Fanto“ we Lwowie Dyrekcja w Borysławiu, od rachunków, rozp. z dn. 7.XII 1923 r. L. 101316.

83) Firmie Brzozowski - Winiarz, Spółka Naftowa z ogr. por. we Lwowie, dla tartaku w Schodnicy, od rachunków, rozp. z dn. 7.XII 1923 r. L. 114232.

84) Fabryce Maszyn Odlewni Żelaza i Metali „Ferrum“, Spółce z ogr. por. we Lwowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 7.XII 1923 r. L. 114515.

85) Polskiej Fabryce Fajansów „Pacyków“ koło Stanisławowa, od rachunków, rozp. z dn. 12.XII 1923 r. L. 116608.

86) Firmie Holland America Line, Oddział we Lwowie, od kwitów zadatkowych (poświadczeń odbioru), rozp. z dn. 17.XII 1923 r. L. 31961.

87) Firmie Polski Dom dla importu i eksportu Lubinger i Samerek we Lwowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 21.XII 1923 r. L. 118532.

88) Zakładom Przemysłowym „Merkury“ S. A. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 25.X 1923 r. L. 100805/23.

89) Firmie „Arma“ fabryka broni i maszyn we Lwowie, Sp. Akc. od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne) ,rozp. z dn. 25.X 1923 r. L. 100806.

90) Firmie Związek Przedsiębiorstw Gorzelni Rolniczych Sp. Akc. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 1.XII 1923 r. L. 114225.

91) Lesiennickiej Fabryce Drożdży prasowanych i spirytusu Sp. Akc. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 1.XII 1923 r. L. 114226.

92) Rafinerji Nafty „Jedlicze“ Sp. Akc. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 7.XII 1923 r. L. 115281.

93) Fabryce Wyrobów Kuśnierskich i Białoskórniczych w Tyszmienicy Sp. Akc. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 7.XII 1923 r. L. 115280.

94) Firmie „Fapa“ Fabryka Wyrobów Papierowych i Kartonarzy w Czechowicach, Sp. Akc. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 21.XII 1923 r. L. 118810.

95) Bankowi Dyskontowemu Tow. Akc. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 21.XII 1923 r. L. 118811.

96) Fabryce Narzędzi Ogniowych i Przyrządów Zapotrzebowania Gminnego „Hydropol“, Sp. Akc. we Lwowie, od dokumentów prawnych (dekrety nominacyjne), rozp. z dn. 21.XII 1923 r. L. 118812.

Izba Skarbowa w Łodzi.

97) Firmie „Otto Meyer i Syn Przędzalnia i Tkalnia w Zgierzu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 16.X 1923 r. L. 53147/V/3629.

98) Firmie „Stanisław Reicher i S-ka Fabryka Wyrobów Trykotowych w Łodzi od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 20.X 1923 r. L. 54126/V/3703.

99) Firmie Warszawskie Towarzystwo Transportu i Żeglugi, Sp. Akc. Oddział w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 20.X 1923 r. L. 54127/V/3704.

100) Firmie „Agiński i Liberman“ fabryka wyrobów tkackich i dzianych w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. 20.X 1923 r. L. 54128/V/3705.

101) Właścicielowi Fabryki Wódek i Likierów w Piotrkowie, Marcin Biernacki, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 29.X 1923 r. L. 54357/V/3772.

102) Sp. Akc. Zachodnie Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu, Oddział w Łodzi od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 29.X 1923 r. L. 55285/V/3822.

103) Firmie dom Handlowy Maks Wyszewiański i S-ka w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29.X 1923 r. L. 55286/V/3823.

104) Firmie „Łodzianka“, Sp. Akc. z ogr. odp. w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 29.X 1923 r. L. 55288/V/3825.

105) Towarzystwu Akc. Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu, Biuro w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XI 1923 r. L. 56495/V/3869.

106) Firmie Dom Handlowy A. Goldberg w Warszawie, Oddział w Łodzi, od rachunków

i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XI 1923 r. L. 56496/V/3870.

107) Łódzkiemu Handlowemu Towarzystwu Włókieniczemu, Sp, Akc. w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XI 1923 r. L. 56498/V/3872.

108) Wytwórni Wódek i Likierów Antoni Makówka w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 13.XI 1923 r. L. 57491/V/3952.

109) Sp. Akc. „Nasz Sklep“ w Warszawie, Oddział w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru z dn. 13.XI 1923 r. L. 57492/V/3953.

110) Marji Szałańskiej, koncesjonarjuszce fabryki wódek w Piotrkowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 20.XI 1293 r. L. 59309/V/4068.

111) Firmie Inż. B. Kistelski i S-ka, Młyny Walcowe w Radomsku, od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dn. 20.XI 1923 r. L. 59300/V/4066.

112) Firmie „Georg Oelsner“ w Łodzi, Sienkiewicza 53, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 4.XII 1923 r. L. 61484/V/4222.

113) Firmie „Adam Oelsner“ w Łodzi ul. Kilińskiego 204, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 4.XII 1923 r. L. 60827/V/4173.

114) Fabryce Wyrobów korkowych i materjałów izolacyjnych chemicznych „Rosicki, Kawecki i S-ka“, w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 4.XII 1923 r. L. 61681/V/4236.

115) Firmie „W. K. Gaede i S-wie“, Farbiarnia w Rudzie Pabianickiej, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 4.XII 1923 r. L. 61687/V/4239.

116) Firmie „Polskie Zakłady Elektrotechniczne Siemens, Sp. Akc. Fabryka w Rudzie Pabianickiej, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 4.XII 1923 r. L. 61527/V/4242.

117) Sp. Akc. „Bracia Jabłkowscy“, Oddział w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 5.XII 1923 r. L. 61597/X/4251.

118) Drukarni, hurtowemu składowi Papieru i Materjałów Piśmienych „A. J. Ostrowski“ w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 5.XII 1923 r. L. 61898/V/4252.

119) Sp. Akc., Syndykat Rolniczy Warszawski, Odział w Łęczycy, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 63300/V/4346

120) Spółdzielczemu stowarzyszeniu Spożywców „Błaszkowianka“ w Błaszkach ziemi Kaliskiej, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 63323/V/4349.

121) Firmie Adolf Pański, Zakłady Graficzne w Piotrkowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 63740/V/4377.

122) Farbiarni i Wykończalni „Dobieszków“ S-ka Akc. w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 63963/V/4398.

123) Łódzkiej Odlewni Żelaza „Ferrum“, wł. E. Bauer i A. Weidman w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 18.XII 1923 r. L. 63532/V/4368.

124) Firmie „Keilich i Golde“, Farbiarnia i Bielnik oraz Parowa Chem. Pralnia, w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 18.XII 1923 r. L. 63531/V/4367.

125) Tow. Akcyjnemu Pabjanickich Fabryk i Wyrobów Bawełnianych „Krusche i Ender“, Skład Główny w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 18.XII 1923 r. L. 63533/V/4369.

126) Piotrkowskiej Fabryce Wyrobów Wódczanych i Likierów Józefy Szujskiej i S-ka. w Piotrkowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29.XII 1923 r. L. 66082/V/4511.

127) Zarządowi Hotelu „Savoy“ w Łodzi. od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29.XII 1923 r. L. 65599/V/4497.

128) Spadkobiercom Juljusza Jarischa, S-ka Akc., Fabryk śrub i wyrobów tłoczonych, w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29.XII 1923 r. L. 66522/V/4516.

129) Przemysłowi Wełnianemu „S. Barciński i S-ka“, Sp. Akc. w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29.XII 1923 r. L. 66525/V/4519.

130) Firmie „A. Wojciechowski“, Skład Apteczny w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 29.XII 1923 r. L. 66526/V/4520.

131) Firmie „J. R. Meissner“, Mechaniczna Farbiarnia w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 29.XII 1923 r. L. 64983/V/4465.

132) Tow. Przemysłowo-Handlowemu „Colpet“, Oddział w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29.XII 1923 r. L. 64982/V/4464.

133) Tow. Akc. „C. Hartwig“, Dom Eksp. Handlowy, Oddział w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29.XII 1923 r. L. 64981/V/4463.

134) Firmie „Ojkos“, Związkowe Zakłady Przemysłu i Budownictwa Drzewnego, Sp. Akc. Oddział w Piotrkowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp z dnia 31.XII 1923 r. L. 64985/V/4467.

135) Zarządowi Gazowni Miejskiej w Piotrkowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 31.XII 1923 r. L. 66080/V/4509.

136) Firmie „C. Otto Gehrckens“, Zakłady Garbarskie i Rymarskie w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 31.XII 1923 r. L. 66523/V/4517.

137) Firmie „Zygmunt Manasse S-cy i S-ka“, Fabryka Przetworów Chemicznych w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 31.XII 1923 r. L. 66524/V/4518.

Izba Skarbowa Wołyńska w Łucku.

138) Zarządowi Babino-Tomachowskiej Cukrowni w Równem, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 23.X 1923 r. L. 37785/3475.

139) Zarządowi Młyna Parowego S-ców J. Frydmana w Łucku od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 20.XI 1923 r. L.42041/4006

Izba Skarbowa w Warszawie.

140) Hurtowni „Zgoda“, Prow. przez Bank Spółdzielczy w Rypinie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 3.X 1923 r. L. 11328/985.

141) Firmie „G. Gerlach“ G. Ossolińskich w Warszawie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 5.X 1923 r. L. 99390/10365.

142) Domowi Handlowemu „F. Mieszkowski“, Sp. z ogr. odp. Świętokrzyska 27 w/m., od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 2.X 1923 r. L. 93858/9775.

143) Domowi Przemysłowo - Handlowemu „M. Żelechowski“ w Łowiczu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 15.X 1923 r. L. 101995/10776.

144) Tow. Producentów Rolnych dla Handlu i Przemysłu Sp. Akc. w Mławie, Oddział w Ciechanowie, w Płońsku i Przasnyszu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 17.X 1923 r. L. 102685/10868.

145) Polsko-Holenderskiej Fabryce Lampek Elektrycznych „Philipis“ Żelazna 54/56 w/m., od rachunków, rozp. z dn. 31.X 1923 r. L.108325/11463

146) Galicyjskiemu Tow. Naftowemu „Galicja“, Sp. Akc., Jerozolimska 7 w/m., od rachunków krajowych i zagranicznych, rozp. z dn. 31.X 1923 r. L. 108324/11464.

147) Firmie „T. Leżański“, Odlewnia Żelaza i Fabryka Narzędzi w Grójcu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 31.X 1923 r. L. 107927/L469.

148) Hurtowni „Polskie Włókno“, Sp. z ogr. odp., Zgoda 4 w/m., od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 5.XI 1923 r. L. 108323/11465.

149) T-wu Akc. Fabryk Cukru i Rafinerji „Józefów“, Trębacka 15 w/m, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XI 1923 r. L. 110633/11857.

150) T-wu Akc. Fabryki Cukru „Choceń“, Czerniewice powiat Włocławski, od rachunków i powiadczeń odbioru, rozp. z dn. 7.XII 1923 r. L. 109195/11665.

151) T-wu Zakupu i Sprzedaży „Rolnik“, Sp. z ogr. odp., Lubraniec, pow. Włocławski, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 20.XI 1923 r. L. 108728/11722.

152) Zakładom Elektrycznym „Vertax“ w/m., Marszałkowska 98, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 13.XI 1923 r. L. 112881/12018.

153) Sp. Akc. dla Handlu Surowcami i Półfabrykatami Włóknistymi „Włókno Polskie“ Rynkowa 11 w/m., (Bazar Janasza) od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 21.XI 1923 r. L. 119263/12669.

154) Stowarzyszeniu Spożywców „Przyszłość“ w Dobrem, poczta Waganiec, pow. Mieszawski, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26.XI 1923 r. L. 121318/12847.

155) Magistratowi m. Otwocka, pow. Warszawski, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 3.XII 1923 r. L. 123131/12922.

156) Zarządowi Cukrowni „Łonięta“, pow. Kutnowski, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 3.XII 1923 r. L. 122116/12876.

157) Agencji Wschodniej Chmielna 49 w/m., od rachunków, rozporządzeniem z dnia 5.XII 1923 r. L. 12314/13343.

158) Fabryce Chemicznej Zakładów Gazowych w Warszawie, od rachunków zagranicznych, rozporządzeniem z dnia 5.XII 1923 r. L. 125417/13345.

159) Hurtowemu Domowi Aptecznemu „Balkowski i Herynowski“, Al. Jerozolimskie 23 w/m., od rachunków, rozporządzeniem z dnia 6.XII 1923 r. L. 125604/13462.

160) Spółce Akcyjnej „Wata“, Długa 48 w/m. od rachunków rozporządzeniem z dnia 10.XII 1923 r. L. 125416/13346.

161) Domowi Przemysłowo - Handlowemu „Bronisław Szymański“ w Skierniewicach, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 13.XII 1923 r. L. 128779/13841.

162) Włocławskiej Fabryce Papieru, Spółka akcyjna we Włocławku, Zarząd w Warszawie, Moniuszki 4, od rachunków, rozp. z dn. 13.XII 1923 r. L. 128762/13816.

163) Włocławskim Zakładom Przemysłowym dawniej Teichfeld i Asterblum we Włocławku, od rachunków, rozporządzeniem z dn. 14.XII 1923 r. L.130034/13862.

164) Towarzystwu Akcyjnemu Fabryki Cukru i Rafinerji „Czersk“ w Czersku, pow. Grójeckiego, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 15.XII 1923 r. L. 136399/14082.

165) Cynkowni Warszawskiej Boduena 3 w/m., od rachunków, rozp. z dn. 17.XII 1923 r. L. 125601/13438.

166) Firmie „Unitas“ Miodowa 3 w/m., od rachunków i poświadczeń odbioru krajowych i zagranicznych, rozporządzeniem z dn. 28.XII 1923 r. L. 136869/14596.

Izba Skarbowa w Wilnie.

167) Wileńskiemu Bankowi Krajowemu w Wilnie, ul. Mickiewicza 9, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26.VIII 1922 r. L. 14588/99/V.

168) Wileńskiemu domowi Towarowo-przemysłowemu „B-ci Jabłkowskich“ w Wilnie, Wileńska 17 od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26.IX 1922 r. L. 17136/343/V.

169) Spółce Akcyjnej „Janusz Gerżabek i S-ka“, Królewska 5 w Wilnie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 27.IX 1922 r. L. 17703/356/V.

170) Bankowi Towarzystw Spółdzielczych, Oddział w Wilnie, ul. Mickiewicza 29, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 26.IX 1922 r. L. 18336/402/V.

171) Wileńskiemu Prywatnemu Bankowi Handlowemu w Wilnie, ul. Mickiewicza 8, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 25.IX 1922 r. L. 19810/549/V.

172) Warszawskiemu Bankowi Przemysłowemu, Oddział w Wilnie, ul. Wielka, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26.X 1922 r. L. 21024/707/V.

173) Polskiemu Bankowi Handlowemu, Oddział w Wilnie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26.IX 1922 r. L. 23114/854/V.

174) Bankowi Leśnemu w Wilnie, ul. Śniadeckich, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 11.IX 1922 r. L. 23316/867/V.

175) Wileńskiemu Bankowi Kredytowemu, ul. Ostrobramska, Nr. 8 od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 20.I 1923 r. L. 703/110/V.

176) Firmie „N. Gordon" w Wilnie, ul. Niemiecka 26, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 13.II 1923 r. L. 4342/181/V.

177) Centrali Stowarzyszeń Rolniczo-Handlowych w Wilnie, ul. Mickiewicza 25, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 23.II 1923 r. L. 5841/723/V.

178) Bankowi Spółdzielczemu w Oszmianie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 8.III 1923 r. L. 7179/845/V.

179) Oddziałowi Wileńskiemu, Banku Handlowego w Warszawie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 24.III 1923 r. L. 9236/1049/V.

180) Wileńskiemu Bankowi Rolniczo-Przemysłowemu, ul. Mickiewicza 17 w Wilnie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 24.III 1923 r. L: 7644/886/V.

181) Polskiemu Bankowi Parcelacyjnemu, w Wilnie ul. Mickiewicza 8, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 20.IV 1923 r. L. 10970/1182/V.

182) Oddziałowi Wileńskiemu Banku Zjednoczonych Ziem Polskich, w Wilnie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 5.V 1923 r. L. 1252/V.

183) Towarzystwu Handlu Towarami Aptecznemi i Perfumeryjnemi „J. B. Segall" w Wilnie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 4.VI 1923 r. L. 1470/V.

184) Oddziałowi Likwidacji Demobilu Wojskowego „DEMAT" przy M. P. i H. Ekspozyturze na terenie Ziemi Wileńskiej, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 4.VI 1923 r. L. 14414/V.

185) Agenturze w Święcianach, Wileńskiego Banku Rolniczo-Przemysłowego, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 11.V 1923 r.

186) „Holland America Line" filji w Wilnie, ul. Wielka 31 od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 11.VI 1923 r. L. 1513/V.

187) „Canadian Pacific" w Wilnie ul. Wielka 61 od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 14.V 1923 r. L. 1199/V.

188) Centrali Spirytusowej w Wilnie ul. Tombakowa 10, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 12.VI 1923 r. L. 1159/V.

189) Wileńskiej Agenturze, Banku Związku Ziemian w Warszawie, ul. Mickiewicza 5, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 25.VII 1923 r. L. 1740/V.

190) Centralnemu Bankowi Ludowemu Spółdzielni Żydowskich w Wilnie ul. W. Pohulanka 3, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 25.VII 1923 r. L. 1761/V.

191) Wileńsko-Trockiemu powiatowemu Bankowi Spółdzielczemu, z ogr. odp., od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 12.VI 1923 r. L. 1522/V.

192) Związkowi Spółdzielczych Stowarzyszeń Spożywców, w Wilnie, ul. W. Pohulanka 12, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 23.VIII 1923 r. L. 1923/V.

193) Wileńskiemu Oddziałowi, Banku Mazowieckiego w Warszawie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 9.X 1923 r. L. 2171/V.

194) „Cosulich Societa Trustina di Nawigazione", w Wilnie, Kolejowa 15, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 12.X 1923 r. L. 2200/V.

195) Bankowi Ludowemu Sp. Akc. w Warszawie, Oddział w Wilnie, Wileńska 12, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 12.X 1923 r. L. 2208/V.

196) „Królewsko-Holenderskiemu Lloydowi" w Wilnie, Niemiecka 10, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 23.X 1923 r. L. 2265/V.

197) Bankowi Kwileckiego, Potockiego i Sp. Tow. Akc. w Poznaniu, Oddział w Wilnie, ul. Mickiewicza 21, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 23.X 1923 r. L. 2282/V.

198) Wileńskiemu Bankowi Ziemskiemu w Wilnie, ul. Mickiewicza, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 19.IX 1923 r. L. 2079/V.

199) Sądowi Pokoju w Swirze, pow. Święciańskiego, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dn. 19.IX 1923 r. L. 2482/V.

200) Wileńskiemu Syndykatowi Rolniczemu od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 22.XI 1923 r. L. 2178/V.

201) Domowi Bankowemu T. Bunimowicz, w Wilnie, ul. Wielka, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 4.III 1923 r. L. 2591/V.

202) Bankowi Rolniczo - Przemysłowemu, II. Oddział Miejski w Wilnie, ul. Mickiewicza 17, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XII 1923 r. L. 2608/V.

203) Bankowi Rolniczo - Przemysłowemu „Młyn" A. Hr. Tyszkiewicza w Wilnie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 6.XII 1923 r. L. 2607/V.

204) „Hias of. America" w Wilnie W. Pohulanka 3, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 19.XII 1923 r. L. 2643/V.

220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lutego 1924 r.

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla ustalenia wysokości stawek, przewidzianych w taryfie, załączonej do art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296), jakoteż w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 tejże usta-

wy na czas o d1 marca 1924 r. przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 lutego 1924 r. do przeciętnej wartości franka złotego w pierwszych trzech miesiącach 1923 r.

Stosunek ten wyraża się cyfrą:

$$\frac{1\,824.285}{7.121} = 256.2.$$

§ 2. Wskutek ustalenia powyższego stosunku w sposób wyżej podany (§ 1) ulegają stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych oraz inne stawki, wymienione w § 2, rozporządzenia z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 81), odpowiedniej podwyżce z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1924 r.

W szczególności:

a) taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Część pierwsza i druga tej taryfy ma zastosowanie do podań i załączników wniesionych po dniu 29 lutego 1924 r. Natomiast do podań, wniesionych przed dn. 1 marca 1924 r. choćby do tego dnia niezałatwionych, stosowana będzie taryfa, która obowiązywała w dniu wniesienia podania, nawet w tym przypadku, gdy podanie wniesiono bez uiszczania opłaty lub jeśli opłatę uiszczono niedostatecznie.

Część trzecia tej taryfy ma zastosowanie do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż 1 marca 1924 r., oraz do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, które wydane zostały po dniu 29 lutego 1924 r.;

b) opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2, ustępie pierwszym, powołanej ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 296), względnie w § 1, ustępie pierwszym rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dn. 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 299), zmienia się z kwoty 2.700.000 mk. na kwotę 3.800.000 mkp., opłatę zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2, ustęp 2, powołanej ustawy (względnie w § 1, ustępie drugim powołanego rozporządzenia), podwyższa się z kwoty 900.000 mk. na kwotę 1.280.000 mkp.;

c) opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych, wymienione w art. 5 i 6 powołanej ustawy (względnie w §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dn. 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 300), oraz grzywny wymienione w § 10 powołanego rozporządzenia, zmienia się w sposób następujący:

1) opłaty od kolejowych listów przewozowych:

co do przesyłek całowagonowych z kwoty 1.800.000 mkp. na kwotę 2.560.000 mkp.;

co do przesyłek półwagonowych z kwoty 900.000 mk. na kwotę 1.280.000 mkp.;

co do przesyłek pojedyńczych z kwoty 90.000 marek na kwotę 130.000 mkp.;

2) opłaty od kolejowych kwitów bagażowych z kwoty 90.000 mkp. na kwotę 130.000 mkp.

3) opłaty od dokumentów przewozowych poza przewozem kolejowym:

od listu przewozowego z kwoty 180.000 mk. na kwotę 250.000 mk.;

od kwitu bagażowego z kwoty 90.000 mk. na kwotę 130.000 mk.;

4) najwyższy wymiar grzywien z kwoty 270.000.000 marek na kwotę 382.000.000 mkp.;

d) opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, wymienioną w art. 3 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 540.000 mk. na kwotę 770.000 mk.;

e) stałe opłaty stemplowe, wymienione w art. 8 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 270.000 mkp. na kwotę 380.000 mkp.;

f) wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, wymieniony w art. 9 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 270.000.000 mkp. na kwotę 382.000.000 mkp.:

g) opłatę za pokwitowanie z przyjęcia podania, wymienioną w § 13 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 298), zmienia się z kwoty 270.000 marek na kwotę 380.000 mkp.

§ 3. Opłatę w kwocie 100 mk., wymienioną w art. 4 ustawy z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676), podwyższoną na 230.000 marek rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 81), zmienia się na 320.000 mkp.; kwoty 500 mkp., wymienione w art. 5 p. 1 i w art. 14 p. 2 powołanej ustawy podwyższone na 1,100.000 mk. powołanem wyżej rozporządzeniem, zmienia się na 1,600.000 mkp.; kwotę 5.000 mk., wymienioną w art. 14 p. 14 powołanej ustawy, podwyższoną na 11,000.000 mk. powołanem wyżej rozporządzeniem, zmienia się na 16,000.000 mk.

Powyższego przeliczenia dokonuje się przy uwzględnieniu stosunku: $\frac{1.824.255}{560,17} = 3205$ oraz odpowiedniego zaokrąglenia.

§ 4. Kwotę 500.000.000 mk., wymienioną w art. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1009), podwyższoną do 3 miljardów mkpp. rozporządzeniem powołanem w § 3, zmienia się na kwotę 4 miljardy pięćset tysięcy marek, uwzględniając przy przeliczeniu stosunek $\frac{1.824.255}{193259} = 9.$

§ 5. Kwoty pieniężne, wymienione w dekrecie Nr. 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stemplowego (Dz. U. L. Śr. z 1922 r. Nr. 1) przelicza się przy uwzględnieniu stosunku $\frac{1824857}{82.99} = 20.776,9$ z niezbędnemi zaokrągleniami w sposób następujący:

1) kwotę 100 mk., podwyższoną w § 7 p. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 81) na 1.500.000 mk., zmienia się na 2.000.000 mk.

2) kwotę 200 mk., wymienioną w art. 10 ustęp drugi, w art. 14 i 26 powołanego dekretu, a podwyższoną w § 7 p. 2 powołanego rozporządzenia na 3.000.000 mk., zmienia się na 4.000.000 mk.

3) kwotę 200 mk., wymienioną w art. 17 powołanego dekretu, zmienia się na 380.000 mk.

§ 6. Następujące stawki opłat stałych oraz kwoty, określające podstawę wymiaru, ustanowione w pruskiej taryfie stemplowej, podwyższone w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r.. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 81) przelicza się uwzględniając przy przeliczaniu stosunek: 1 mk. złota=1,2345 franków złotych = =2,250.000 mkp. (według wartości franka złotego z czasu od 1 do 7 lutego 1924 r.), o mianowicie:

1) kwotę 79.000.000 mk., ustanowioną w poz. 4, przelicza się na 112.000.000 mkp.;

2) w pozycji 33: kwotę 15 miljardów 836 miljonów mk., określając podstawę wymiaru, zmienia się na 22 miljardy 520 miljonów mk.;

Kwotę opłaty 475 miljonów mk. zmienia się na 675 miljonów mk.;

kwotę 47.500.000 mk. zmienia się na 67.500.000 marek;

3) kwotę opłaty 39.500.000 mk., wymienioną w pozycji 40, zmienia się na 56.300.000 mk.;

4) kwotę opłaty 158.000.000 wymienioną w pozycji 57, zmienia się na 225.000.000 mk.;

5) kwotę opłaty 791.000.000 mk., wymienioną w pozycji 68, zmienia się na 1.126.000.000 mk.; najniższą stawkę tej opłaty w kwocie 158.000.000 marek, zmienia się na 225.000.000 mk.

§ 7. Następujące stawki opłat, wymienione w pozycji 1 A. f. niemieckiej taryfy stemplowej, podwyższone w § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 81), zmienia się w sposób, zastosowany w § 7 niniejszego rozporządzenia:

kwotę 791.000.000 mk. zmienia się na 1.126.000.000 marek;

kwotę 158.000.000 mk. zmienia się na 225.000.000 mk.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 r. i z tym dniem przestają obowiązywać §§ 1 i 2, oraz §§ 4, 5, 7, 8 i 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 81).

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 194).

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dnia 18 lutego 1924 r., poz. 194.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych.

CZĘŚĆ PIERWSZA: Podania.

1	2	3	4
Pozycja	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty Marek	UWAGI
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r. — Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 178) .	64.000.000	**1. Do pozycji 1 do 9:** Stawki wymienione przy 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 770.000 mk., przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkuszy następnych wynosi 130 000 marek. Takiej samej opłacie po 770 000 mk., względnie 130.000 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemglarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1730 cm². Nie cały arkusz liczy się za cały.
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej	64.000 000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I lub II.	64.000.000	**2. Do pozycji 3:** Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o współdzielnie . c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie .	12.800.000	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorji podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I lub II . . . . . , . .	64.000.000	**3. Do pozycji 4:** Przepis, zawarty w pozycji 4, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	12.800.000	

1 Pozycja	2 PRZEDMIOT	3 Wysokość opłaty Marek	4 UWAGI
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej i t. p.. . . .	8,970.000	4. Do pozycji 7: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty wymienionej w pozycji 7, w wypadkavh, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe luc barpzo trudne.
	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	256,000.000	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	64,000.000	
8	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 26,000.000 mk. . .	260 000	
	b) przewyższa 26,000.000 mk., a nie przekracza 260,000.000 mk.	770,000	
	c) przewyższa 290,000.000 mk. . . .	3,800.000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8 — z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myś § 6 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od pcdań oraz świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298)	3,800.000	

CZĘŚĆ DRUGA: Załączniki do podań.

10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej: a) do podań, wymienionych w punkcie a). b), pozycji 8 . , ...	130.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	1) Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową. 2) Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej. zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 10.
	b) do podań innego ropzaju . . .	770.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	

CZĘŚĆ TRZECIA. Świadectwa urzędowe.

1	2	3
Pozycja	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty Marek
11	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. — Dz. U. R. P. № 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r. — Dz. U. R. P. № 52 poz. 320)	89,600.000
11-a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	1.280,000.000
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska . .	384,000.000
13	Świadectwa, zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I lub II	64 000.000
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie	12,800.000
14	Świadectwa, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej i t. p. . .	8,970.000
15	Świadectwa, zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	1.280,000.000
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny) .	1,790.000 od każdej stronicy nałej lub zaczętej
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie.	1,790 000 od każdej stronicy całej lub zaczętej
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem	770.000 od każdej stronicy całej zaczętej

3 — U W A G I

1. Do pozycji 11:

Władza, nadająca obywatelstwo, może zwolnić w całości lub w części od opłaty stemplowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

2. Do pozycji 12:

Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne

3. Do pozycji 13:

Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiścić opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r (Dz. U R. P. № 30 poz. 175.

Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia, nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 13 (§ 23 punkt 10 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. — Dz. U. R. P № 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20.

4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20:

Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3.500 cm².

1	2	3	4
Pozycja	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty Marek	UWAGI
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo . . . . b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczność więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie .	510 000 co do każdego podpisu 1,780 000 za wszystkie podpisy	Niecały arkusz liczy się za cały. za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm^2. Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19	3.800.000 od arkusza pierwszego i 770 000 od każdego arkusza następ nego	

221.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lutego 1924 r.

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych i pokrewnych danin publicznych, obowiązujących na górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) i art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. tyczącej się przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1109) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki opłat i kar oraz kwoty wyrażające podstawę wymiaru, zawarte w §§ 3, 6 do 11, 15, 16, 18 do 20, oraz 25 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 1, poz. 6) przelicza się w sposób podany w § 2 niniejszego rozporządzenia, uwzględniając stosunek wartości franka złotego z dni od 1 do 7 lutego 1924 r. do wartości franka złotego z dni od 1 do 7 grudnia 1923 r., który wyraża się w cyfrach $\frac{1824285}{681350} = 2,67$; stawki zaś zawarte w §§ 5, 12, 13, 21 do 24, 26, 27 i 29 powołanego rozporządzenia ustala się w wysokości odpowiednich stawek, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 194).

§ 2. 1) Stawkę 42.000.000 mkp. ustanowioną w § 3 powołanego rozporządzenia zmienia się na 112.000.000 mkp.,

2) w § 5 powołanego rozporządzenia zmienia się: stawkę 670.000 mkp. na 1.790.000 mkp. stawkę 280.000 mkp. na 770.000 mkp.

3) w § 6 powołanego rozporządzenia zmienia się kwotę 5.000.000.000 mkp. na 13.350.000.000 marek; stawkę 4.200.000 mkp.—na 11.200.000 mk., stawkę 1.260.000 mkp. na 3.360.000 mkp.

4) w § 7 powołanego rozporządzenia zmienia się:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

840.000.000	mkp. na	2.240 000.000	mkp
4 200 000 000	„ „	11 200 000.000	„
8.400 000.000	„ „	22.400 000.000	„
16.800.000 000	„ „	44.800 000.000	„
42 000.000 000	„ „	112.000 000.000	„
63.000.000 000	„ „	168 000.000.000	„
84.000 000.000	„ „	224.000 000.000	„

stawkę w wysokości:

840 000	mkp. na	2.240 000	mkp
1 260.000	„ „	3.360.000	„
2.100.000	„ „	5 600 000	„
4 200.000	„ „	11.200.000	„
8 400.000	„ „	22.400 000	„
12.600.000	„ „	33.600.000	„
16 800 000	„ „	44 800 000	„
33 600.000	„ „	89 600.000	„
42 000.000	„ „	112.000.000	„
63 000.000	„ „	168 000.000	„
84.000 000	„ „	224 000 000	„
126 000 000	„ „	336 000 000	„
168.000 000	„ „	448.000 000	„
294.000.000	„ „	784.000.000	„
420 000.000	„ „	1.120 000 000	„

5) stawki ustanowione w § 8 powołanego rozporządzenia zmienia się:

stawkę 1.260 000 mkp. na 3.360.000 mkp.
" 6.300 000 " " 16.800.000 "
" 8.400.000 " " 22 400 000 "
" 42.000 000 " " 112.000.000 "

6) kwoty ustanowione w § 9 powołanego rozporządzenia zmienia się:

kwotę 8.400.000.000 mkp. na 22.400 000 000 mkp.
stawkę 252.000 000 " " 672.000.000 "
" 25.200.000 " " 67 200.000 "

7) stawki ustanowione w § 10 powołanego rozporządzenia zmienia się:

stawkę 8.400.000 mkp. na 22 400.000 mkp.
" 4.200 000 " " 11.200 000 "
" 2 520 000 " " 6.720 000 "
" 1 680 000 " " 4.480 000 "
" 840.000 " " 2.240 000 "
" 420.000 " " 1.120.000 "

8) stawkę 21.000.000 marek pol. ustanowioną w § 11 powołanego rozporządzenia zmienia się na 56000.000 mkp.,

9) stawkę 143.500.000 marek pol. ustanowioną w § 12 powołanego rozporządzenia zmienia się na 384.000.000 mkp.,

10) stawkę 33.500.000 marek pol. ustanowioną w § 13 powołanego rozporządzenia zmienia się na 89.600.000 mkp.,

11) stawkę 21.000.000 marek pol. ustanowioną w § 15 powołanego rozporządzenia zmienia się na 56.000.000 mkp.,

12) stawkę 84.000.000 marek pol. ustanowioną w § 16 powołanego rozporządzenia zmienia się na 224.000.000 mkp.,

13) w § 18 powołanego rozporządzenia zmienia się:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

500.000 000 mkp. na 1.335 000 000 mkp.
1.000 000.000 " " 2.670 000.000 "
8.400.000.000 " " 22 400.000 000 "

stawkę w wysokości:

420.000 mkp. na 1.120 000 mkp.
840.000 " " 2.240.000 "
1.260.000 " " 3.360.000 "
4.200 000 " " 11.200.000 "

14) w § 19 powołanego rozporządzenia zmienia się:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

840.000 000 mkp. na 2.240.000 000 mkp.
8.400.000.000 " " 22 400 000.000 "
16 800 000 000 " " 44 800 000 000 "
42 000 000 000 " " 112.000.000 000 "
168.000.000.000 " " 448 000.000.000 "
252.000 000.000 " " 672.000 000 000 "
420 000 000.000 " " 1 120.000,000.000 "

stawkę w wysokości:

2.520 000 mkp. na 6.720 000 mkp.
4 200.000 " " 11.200 000 "
8 400.000 " " 22.400 000 "
12 600.000 " " 33 600 000 "
16.800 000 " " 44.800 000 "
25.200.000 " " 67 200 000 "
33.600 000 " " 89.600 000 "
42.000 000 " " 112 000.000 "

15) stawkę 420.000.000 marek pol. ustanowioną w § 20 powołanego rozporządzenia zmienia się na 1.120.000.000 mkp.,

16) stawkę 140.000 marek pol. ustanowioną w § 21 powołanego rozporządzenia zmienia się na 380.000 mkp.,

17) w § 22 powołanego rozporządzenia zmienia się:

stawkę 1.400 000 mkp. na 3.800 000 mkp.
" 470 000 " " 1.280 000 "

18) w § 23 powołanego rozporządzenia zmienia się:

stawkę 140.000 mkp. na 380.000 mkp
" 1.400 000 " " 3.800 000 "
" 280.000 " " 770.000 "

19) stawkę 140.000 marek pol. ustanowioną w § 24 powołanego rozporządzenia zmienia się na 380.000 mkp.,

20) w § 24 p. 4 powołanego rozporządzenia zmienia się:

stawkę 420.000.000 mkp. na 1.120.000.000 mkp.
" 84.000 000 " " 220 000 000 "
" 4.200.000 " " 11 200.000 "
" 42.000.000 " " 112.000.000 "

21) stawkę 140.000 marek pol. ustanowioną w § 26 powołanego rozporządzenia zmienia się na 380.000 mkp.,

22) kwotę 500.000.000 marek pol. ustanowioną w § 27 powołanego rozporządzenia zmienia się na 4.500.000.000 mkp.,

23) stawkę 140.000 marek pol. ustanowioną w § 29 powołanego rozporządzenia zmienia się na 382.000.000 mkp.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 195).

Podatki konsumcyjne.

222.

OKÓLNIK L: 925/D. A. M. — W. B.

w sprawie oznaczenia kosztów nakładu banderol zapałkowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Województwa Śląskiego, Wydział Skarbowy.

w Katowicach.

Cenę sprzedaży banderoli zapałkowych ustanowiono w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 126, poz. 1041) na kwotę 300.000 mkp. za 1.000 sztuk.

Ponieważ jednak koszta nakładu od owego czasu wzrosły czterokrotnie, i wynoszą dziś ponad 1.200.000 mkp. za tę samą ilość banderoli, przeto opierając się na postanowieniu § 3 rozp. Rady Ministrów z 20 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1074) ustanawia się cenę sprzedaży 1.000 banderoli zapałkowych na kwotę 0,70 fr. zł. płatną w markach polskich wedle kursu dnia zapłaty. Powyższa cena nie może być kredytowaną.

O tem należy zawiadomić podwładne władze i urzędy skarbowe z nadmienieniem, że rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 marca b. r.

Warszawa, dnia 21 lutego 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Leśniowski.

w z. Dyrektora Departamentu.

223.

KOMUNIKAT

w sprawie przyznania nagród.

Ministerstwo Skarbu podaje niniejszem do wiadomości, że za wykrycie względnie przyczynienie się do wykrycia przestępstw przeciw przepisom o podatkach pośrednich i monopolach państw. przyznane zostały w bieżącym roku nagrody następującym osobom:

1) funkcjonarjuszom Kontroli Skarbowej w okręgu Województwa Śląskiego Andrzejowi Wołoszynowi i Alojzemu Huczale po 20.000.000 marek.

2) podkomisarzowi policji państw. Szymonowi Wykowskiemu w Warszawie 40.000.000 mk.

3) Komisarzowi Kontroli Skarbowej Janowi Żegulowskiemu w Warszawie 500.000.000 mk.

4) Komisarzowi Kontroli Skarbowej Walentemu Michalskiemu w Warszawie 100.000.000 mk.

5) Kontrolerom skarbowym Romanowi Grabowskiemu i Zygmuntowi Kralczyńskiemu w Warszawie po 40.000.000 mk.

6) St. radcy skarbu w okręgu Woj. Śląskiego Dr. Egeniuszowi Tychowskiemu 15.000.000 marek.

7) Starszym Komisarzom kontroli skarbowej Kornelowi Filipowiczowi i Stanisławowi Sowie oraz kontrolerowi skarb. Józefowi Czyżykowi w okręgu Woj. Śląskiego po 10.000.000 mk.

8) St. Komisarzowi Kontroli skarb. Ferdynandowi Komarkowi i kontrolerowi skarb. Alojzemu Huczale w okręgu Woj. Śląskiego po 50.000.000 mk.

9) Komisarzowi Kontroli Skarb. Zdzisławowi Sedlakowi w Lublinie 50.000.000 mk.

10) Funkcjonarjuszom policji państw. w Warszawie Franciszkowi Mioduszewskiemu, Mieczysławowi Tustanowskiemu i Mieczysławowi Niedzińskiemu po 25.000.000 mk.

11) Komisarzowi Kontroli skarbowej Walentemu Michalskiemu w Warszawie 1.000.000.000 marek i kontrolerowi skarb. Romanowi Grabowskiemu w Warszawie 750.000.000 mk.

12) Inspektorowi podatkowemu Franciszkowi Trzaskowskiemu w Król. Hucie 250.000.000 mk.

Warszawa, dnia 28 lutego 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Dr. Głowacki.

Dyrektor Departamentu.

224.

SPROSTOWANIE.

W punkcie 1 lit. d. Taryfy stawek podatkowych we frankach zł., załączonej do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1923 r. (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1924, Nr. 2, poz. 77) zamiast słów: „od spirytusu z zagranicy i Gdańska 2.20 zł. fr." należy wstawić słowa: „od spirytusu z zagranicy i Gdańska 2.30 zł. fr.".

225.

OBWIESZCZENIE L. 2214/D. A. M. — W. a.

Na mocy reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 18.I 24 r. L. 86/D. A. M. — W. a., został otworzony i uruchomiony wolny skład spirytusu przez firmę J. L. Nieciengiewicz S-wie" w Łucku, przy ul. Aleje Bolesława Chrobrego, L. 80, poczta Łuck, stacja kolejowa Łuck.

Stały dozór na miejscu i należy do Urzędu Akc. i Monopolów Państwowych w Łucku.

Warszawa, dnia 28 lutego 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) W. Grabowski.

Naczelnik Wydziału.

Monopol tytoniowy.

226.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lutego 1924 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13, 33 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) i w częściowej zmianie i uzupełnieniu rozporządzenia z dn. 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze m. st. Warszawy i województw: warszawskiego, białostockiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego i wołyńskiego istniejący tam rejonowi hurtownicy tytoniowi obowiązani są zaopatrywać się w pierwszym rzędzie w wyroby tytoniowe rządowej produkcji w wyznaczonych im państwowych magazynach wyrobów tytoniowych.

Miesięczny kontyngent rządowych wyrobów tytoniowych jaki każda z rejonowych hurtowni tytoniowych winna minimalnie wykupić z państwowego magazynu, ustala się na 30% ogólnego zakupu wyrobów tytoniowych, rządowych i prywatnych) w poprzednim miesiącu.

Kontyngent ten w pierwszym miesiącu po wyjściu niniejszego rozporządzenia, względnie po uruchomieniu hurtowni, lub w razie, gdyby ogólny zakup wyrobów tytoniowych jakiejś hurtowni był bardzo mały, winien w każdym wypadku wynosić najmniej 100.000 sztuk papierosów, względnie 100 kg. tytoniu krajanego lub 10.000 sztuk cygar. Przy zakupnie naraz kilku z powyższych rodzajów wyrobów ustala się stosunek 1.000 papierosów = 1 kg. tytoniu=100 cygar.

W wyroby tytoniowe prywatnych fabryk będą mogli rejonowi hurtownicy tytoniowi zaopatrywać się w prywatnych fabrykach, położonych na obszarze Państwa, dopiero po uzyskaniu z państwowego magazynu wyrobów tytoniowych zaświadczenia w 2 egzemplarzach, że wykupili w odnośnym miesiacu cały kontyngent rządowych wyrobów tytoniowych. Zaświadczenia powyższe wydawać będą państwowe magazyny wyrobów tytoniowych przydzielonym do nich hurtowniom tytoniowym, po sprawdzeniu w księgach poborowych hurtowni, czy wykupione przez nie w odnośnym miesiącu kontyngenty rządowych wyrobów tytoniowych odpowiadają 30% ogólnego zakupu wyrobów tytoniowych (rządowych i prywatnych) w poprzednim miesiącu, względnie wyznaczonemu powyżej minimum.

Rejonowi hurtownicy tytoniowi przedkładać mają 1 egzemplarz udzielonego im zaświadczenia prywatnej fabryce wyrobów tytoniowych wraz z zamówieniem, drugi zaś egzemplarz winien być przechowywany przez hurtownika razem z rachunkiem prywatnej fabryki, jako udokumentowanie odnośnej pozycji przychodu księgi poborowej.

§ 2. Detaliczni sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarze Państwa wymienionym w § 1 obowiązani są zaopatrywać się również w pierwszym rzędzie w wyroby tytoniowe rządowej produkcji w wyznaczonych im rejonowych hurtowniach tytoniowych.

Kontyngenty rządowych wyrobów tytoniowych, jakie detaliści winni wykupywać w rejonowej hurtowni, oznaczać będą najbliższe organa kontroli skarbowej (inspektoraty kontroli skarbowej) i w odpowiednim stosunku do wielkości wykupionego przez rejonowego hurtownika kontyngentu w państwowym magazynie wyrobów tytoniowych i ilości przydzielonych do rejonowej hurtowni detalicznych sprzedaży, mając na względzie, że samoistne i znajdujące się w ruchliwym punkcie sklepy tytoniowe winne otrzymywać większe kontyngenty od sklepów tytoniowych niesamoistnych lub położonych w miejscach, gdzie pokup wyrobów tytoniowych jest mniejszy.

W państwowych magazynach wyrobów tytoniowych będą mogli detaliści zaopatrywać się bezpośrednio jedynie w tym wypadku, jeśli otrzymają zaświadczenie od najbliższego organu kontroli skarbowej, że hurtownia rejonowa nie jest czynną, względnie nie posiada zapasu rządowych wyrobów.

W wyroby tytoniowe prywatnych fabryk zaopatrywać się mają detaliczni sprzedawcy również w swych rejonowych hurtowniach tytoniowych, po wykupieniu w hurtowni wpierw wyznaczonego im kontyngentu rządowych wyrobów tytoniowych.

Wprost w prywatnych fabrykach będą mogli detaliczni sprzedawcy zakupywać wyroby tytoniowe jedynie w tym wypadku, jeśli otrzymają zaświadczenia najbliższego organu kontroli skarbowej (w2 egzemplarzach), że hurtownia rejonowa nie jest czynną, względnie, że wykupili w odnośnym miesiącu w swej rejonowej hurtowni cały wyznaczony im kontyngent rządowych wyrobów tytoniowych, a hurtownia nie posiada na składzie wyrobów prywatnych fabryk żądanych przez detalistę (ta sama firma i gatunek).

Jeden egzemplarz powyższego zaświadczenia przedkładać będą detaliczni sprzedawcy prywatnej fabryce wraz z zamówieniem, drugi zaś egzemplarz przechowywać winni razem z rachunkiem prywatnej fabryki, jako udokumentowanie odnośnej pozycji przychodu księgi poborowej.

§ 3. Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych obowiązane są realizować w pierwszej linji zamówienia rejonowych hurtowników tytoniowych.

Tak rejonowym hurtownikom tytoniowym, jak i detalicznym sprzedawcom wyrobów tytoniowych na obszarze Państwa, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, będą mogły prywatne fabryki sprzedawać towar wyłącznie za przedłożeniem przez nich wyszczególnionych w §§ 1 i 2 zaświadczeń państwowych magazynów wyrobów tytoniowych, względnie organów kontroli skarbowej. Każdą pozycję księgi magazynowej (rozchodowej) dokumentować winne prywatne fabryki duplikatem rachunku, wystawionego rejonowemu hurtownikowi, względnie detalicznemu sprzedawcy i powyższemi zaświadczeniami.

Obowiązkiem stałej skarbowej kontroli prywatnych fabryk będzie przeprowadzenie ścisłego w tym kierunku nadzoru sprzedaży w fabrykach prywatnych i ich składach fabrycznych. Z fabryk względnie składów fabrycznych będą mogły być wypuszczone wyroby tytoniowe tylko za okazaniem organom stałej kontroli skarbowej przez fabrykę rachunku z zaświadczeniem państwowego magazynu, względnie organu kontroli skarbowej.

Niezależnie od kontroli, przeprowadzanej przez stały organ kontroli skarbowej w prywatnych fabrykach zarządzać będą urzędy akcyz i monopolów w terminach do miesiąca — kontrole położonych w ich okręgach prywatnych fabryk przez specjalnie wydelegowanych w tym celu urzędników. Urzędnicy ci sprawdzać będą w księgach magazynowych i t. p. prywatnej fabryki, czy postanowienia niniejszego rozporządzenia są ściśle przestrzegane.

W razie skonstatowania jakichkolwiek przekroczeń w tym kierunku ze strony prywatnych fabryk, zawiadomiona winna być o tem natychmiast Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, a to niezależnie od dochodzeń karnych, wszczętych przez kompetentne władze skarbowe.

W razie kilkakrotnego powtórzenia się przekroczenia, zarządzać będzie Minister Skarbu po myśli rozporządzenia z dnia 19 lutego 1923 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 142) cofnięcie koncesji odnośnemu prywatnemu fabrykantowi.

§ 4. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarze Państwa, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, nie posiadający koncesji na rejonowe hurtownie tytoniowe, jak również t. zw. sklepy fabryczne prywatnych fabryk na całym obszarze Państwa wykonywać mogą wyłącznie detaliczną spprzedaż t. j. bezpośrednio konsumentom, bez udzielania kupującym jakiegokolwiek rabatu.

Wyjątek stanowić będą sprzedaże wyrobów tytoniowych prowadzone przez spółdzielcze Związki Stowarzyszeń Spożywczych na podstawie specjalnych koncesji w myśl § 4 ustęp 1 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285), jak również sklepy tytoniowe, które otrzymają z Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego odpowiednie zezwolenie.

§ 5. Sprzedawców wyrobów tytoniowych, nie stosujących się do postanowień §§ 1, 2 i 4 niniejszego rozporządzenia karać będą kompetentne władze skarbowe (urzędy akcyz i monopolów, izby skarbowe) w drodze zarządzenia administracyjnego, po myśli art. 33 ustęp 2 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409). W razie dwukrotnego powtórzenia się przekroczenia (niewypełniania obowiązku sprzedawcy) zarządzać będą wyżej wymienione władze bezwzględnie utratę koncesji, i o ile dotyczyć to będzie hurtownika tytoniowego, zawiadamiać o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 6. Na obszarze Ziemi Wileńskiej, województw: poznańskiego, pomorskiego, poleskiego i nowogródzkiego obowiązywać będą postanowienia niniejszego rozporządzenia z chwilą utworzenia tam rejonowych hurtowni tytoniowych.

§ 7. Sprzedawcom wyrobów tytoniowych na obszarze województw: śląskiego, krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego nie jest dozwolonem nabywanie wyrobów tytoniowych prywatnych fabryk z wyjątkiem sprzedawców w województwie śląskiem, którzy będą mogli nabywać na warunkach ustalonych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia wyroby prywatnych fabryk, położonych na obszarze województwa śląskiego.

Na obszarach województw: krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego wyroby tytoniowe prywatnych fabryk uważane byćmają za niedopuszczone do sprzedaży, w rozumieniu art. 34 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409); na obszarze województwa śląskiego wolno będzie sprzedawcom wyprzedać znajdujące się już u nich zapasy wyrobów tytoniowych prywatnych fabryk z innych województw do końca lipca 1924 r. Po tym terminie także na obszarze województwa śląskiego należy wyroby tytoniowe prywatnych fabryk z poza obszaru tego województwa traktować jako niedopuszczone do sprzedaży (art. 34 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym).

Prywatnym fabrykom na całym obszarze Państwa z wyjątkiem fabryk położonych na obszarze województwa śląskiego, które będą mogły sprzedawać swe wyroby koncesjonowanym sprzedawcom na obszarze województwa śląskiego na warunkach ustalonych w §§ 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia — nie wolno wysyłać swych wyrobów tytoniowych do sprzedawców na obszarze województw: śląskiego, krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego, a to pod rygorem utraty koncesji na fabrykację.

§ 8. Tabakę do zażywania, tudzież tytoń do żucia wolno prywatnym fabrykom sprzedawać koncesjonowanym sprzedawcom na całym obszarze Państwa bez żadnych ograniczeń.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem stoł. m. Warszawy, gdzie obowiązywać będzie dopiero od dnia 1 kwietnia 1924 roku.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 25.II 1924 r. Nr. 16, poz. 161).

227.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lutego 1924 r.

o wyrobie machorki w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zmieniając częściowo rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 173), zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 178) otrzymuje następujące brzmienie:

„W miejsce liści tytoniowych krajowego pochodzenia można do wyrobu machorki użyć w całości lub częściowo również liści tytoniowych niemieckiego pochodzenia, to jest sprowadzonych z Niemiec i tamże wyplantowanych. Prywatni fabrykanci wyrobów tytoniowych, ubiegający się o prawo sprowadzania powyższego surowca z Niemiec, winni jeszcze przed zakupieniem tegoż surowca wnieść prośbę do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i do prośby tej załączyć:

1) 2 egzemplarze próbek liści tytoniowych, które fabrykant zamierza zakupić;

2) potwierdzony przez przynależny urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych wykaz znajdujących się na fabryce z pasów surowca przeznaczonego do wyrobu machorki;

3) potwierdzony jak wyżej wykaz wyrobu i sprzedaży machorki przez fabrykę w ciągu ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych, poprzedzających miesiąc, w którym wniesiono podanie o pozwolenie na zakup surowca niemieckiego.

W razie przychylnego załatwienia powyższej prośby może fabrykant zakupić odnośną partję surowca niemieckiego ściśle według przedłożonych poprzednio wzorów. Po dokonaniu kupna należy przedłożyć D. P. M. T. oryginalną fakturę z potwierdzeniem urzędowem przynależnej do miejsca zakupu niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej, że wyszczególniony w fakturze tytoń został istotnie wyhodowany w Niemczech. Na podstawie tej faktury zostanie fabrykantowi wydane przez D. P. M. T. pozwolenie na sprowadzenie surowca do fabryki i przeróbkę na machorkę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 198).

228.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 lutego 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1924 r. w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) zarządza się w częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 161) co następuje:

§ 1. Zastosowanie §§ 1 — 5 rozporządzenia z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. Nr. 16, poz. 161) odracza się do dnia 15 kwietnia 1924 r.

Już w miesiącu marcu 1924 r. jednak obowiązani są hurtownicy rejonowi na obszarach wymienionych w § 1 tego rozporządzenia wykupić z Państwowych Magazynów wyrobów tytoniowych określony w ust. 3 § 1 rozporządzenia minimalny kontyngent. Detaliści obowiązani będą dalej od nich odkupić wyznaczone im z tego zapasu kontyngenty.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 201).

Przepisy celne.

229

KOMUNIKAT L: DC. 1465/I.

Położony na obszarze administracyjnym Poznańskiej Dyrekcji Ceł urząd celny Wronki zwinięty został z dniem 1 stycznia 1924 r.

Równocześnie zamieniono ekspozyturę celną w Drawskim Młynie na samoistny urząd celny kolejowy, który przejął agendy po urzędzie celnym we Wronkach.

Warszawa, dnia 22 lutego 1924 r.

(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł.

230.

OKÓLNIK T. 72

w sprawie clenia krawatów z tkanin jedwabnych i półjedwabnych.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku. Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Departament Ceł wyjaśnia, że krawaty z tkanin jedwabnych, chociażby z wkładkami z tkaniny bawełnianej, barchanowej lub innej, podlegają opłacie cłem, na zasadzie p. 1 poz. 209, według poz. 195 — 40 wzlędnie 60% zależnie od przybrania. Cło za powyższy towar winno być uiszczone, zgodnie z rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16.XI. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 118, poz. 954) w monecie złotej.

Krawaty z tkanin półjedwabnych, chociażby z wkładkami jak wyżej, podlegają opłacie cłem według poz. 197 — 40 względnie 60% z pobraniem cła normalnego, — zgodnie z rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16.XI 1923 r. (Dz. Ust. 118, poz. 953).

Warszawa, dnia 28 lutego 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Kutschera.
Dyrektor Departamentu Ceł.

231.

KOMUNIKAT L: D. C. 1027/I.

Na obszarze administracyjnym Mysłowickiej Dyrekcji Ceł uruchomiona została w Nikiszowcu ekspozytura urzędu celnego w Katowicach.

Warszawa, dnia 28 lutego 1924 r.

Dyrektor Departamentu Ceł.
w z. *(—) Kutschera.*

232.

OKÓLNIK T. 73.

w sprawie clenia starych zagranicznych gazet i dzienników.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu, Departamentu Ceł wyjaśnia, że stare zagraniczne gazety i dzienniki podlegają odprawie według poz. 176, p. 3 bez cła tylko wtedy, gdy są drobno pokrajane lub gęsto podziurawione, w przeciwnym zaś razie podle-

gają cleniu według poz. 177 p. 2. lit. a., jako papier do pakowania.

O powyższem należy powiadomić podwładne urzędy celne.

Warszawa, dnia 29 lutego 1924 r..

Za Ministra Skarbu:
w z. *(—) Kutschera.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

233.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 1 lutego 1924 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu bali i desek osikowych.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru:
58 p. 1 d	Bale i deski osikowe.

§ 2. Opłaty wywozowe od bali i desek osikowych będą pobierane w wysokości 75% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozp. w § 1 rozp. Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 365) zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 893), z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 74), z dnia 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 381) zmienionego rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dn. 2 października 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 970) z dn. 7 czerwca 1923 r o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu prosa, gryki, fasoli grochu oraz drobiu bitego i żywego (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 457), z dn. 30 sierpnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu otrąb jęczmiennych (Dz. U. R. P. Nr. 100. poz. 787), z dnia 29 września 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa liściastego nieobrobionego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 800), z dnia 31 października 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 1003), z dnia 1 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu ziemniaków (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1048), z dnia 13 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu seradeli, wyki, peluszki i koniczyny (Dz. U R. P. Nr. 133, poz. 1104) po wyrazach: „opłat od wywozu" dodaje się wyrazy „bali i desek osikowych".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do tranzakcji wywozowych zawartych po dniu 30 listopada 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 190).

234.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 lutego 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Z § 4 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1126) wykreśla się następujące towary:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru:
177 p. 2 b)	Papier drukowy biały niesatynowany i nieklejony, z zawartością nie mniej niż 60% masy drzewnej, wagi nie mniej niż 48 gr. w metrze kwadratowym: 1) rotacyjny w rolach o średnicy nie mniej niż 70 cm., 2) w arkuszach.
177 p. 2 c, 1	Papier drukowy nieklejony i słabo klejony, biały, bez ozdób i znaków wodnych, z zawartością masy drzewnej, wagi nie mniej niż 48 gr. w metrze kwadratowym. Papier zeszytowy klejony, biały, bez ozdób i znaków wodnych, nielinjowany lub też zaopatrzony w jednostajną linjaturę zeszytową niebieską lub szarą, z zawartością masy drzewnej, wagi nie mniej niż 65 gr. w metrze kw. Bibuła atramentowa do zeszytów biała lub kolorowa, z zawartością masy drzewnej.

§ 2. Towary, wymienione w §1 niniejszego rozporządzenia, dołącza się do wykazu zawartego w § 5 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 135. poz. 1126),

a zatem towary powyższe opłacają cło ulgowe w wysokości 40% cła normalnego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i nie stosuje się do towarów, które zostały zgłoszone do odprawy celnej, względnie do przekazania w pogranicznym urzędzie celnym, przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 199).

235.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ SKARBU

z dnia 23 lutego 1924 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Do wykazu towarów, podanego w § 3 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1126), dołącza się następujący towar:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
83 p. 3	Asfalty topliwe sztuczne z węgla kamiennego, do wyrobu brykietów, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

Towar powyższy opłaca zatem cło ulgowe w wysokości 10% cła normalnego.

§ 2. Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 205).

Skarbowość związków samorządowych.

236.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 stycznia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 25 i 77 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

Do art. 25 ustawy.

Podatek wojewódzki od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków.

§ 1. Magistraty miast (wydziały powiatowe) pobierać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego, aż do czasu wprowadzenia go w życie, na rzecz Skarbu Państwa w b. dzielnicy rosyjskiej, na rzecz Tymczasowego Wydziału Samorządowego w b. dz. austrjackiej i na rzecz krajowych związków komunalnych w b. dz. pruskiej — podatek wojewódzki w wysokości 3% od obrotu, osiągniętego w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym spirytusu (z wyjątkiem spirytusu skażonego), wyrobów wódczanych, wina, półwina, wina sztucznego, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu, napojów miodowych i piwa.

W rozumieniu ustawy uważać należy:

a) jako wyszynk — sprzedaż wymienionych trunków do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, a to bez względu na ich ilość;

b) jako drobną sprzedaż — sprzedaż wymienionych trunków, bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach otwartych lub zamkniętych w sposób, w handlu nieużywany, a to w ilościach poniżej 25 litrów spirytusu i wyrobów wódczanych, a poniżej 50 litrów innych trunków;

c) jako handel detaliczny — sprzedaż wymienionych trunków bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach zamkniętych sposobem, w handlu używanym, a to w ilościach poniżej 10 litrów piwa lub poniżej 50 litrów innych trunków.

Obrót, osiągnięty przez apteki, w drobnej sprzedaży spirytusu, jako środka leczniczego, oraz w sprzedaży lekarstw, zawierających spirytus, jako składnik leku, nie podlega podatkowi.

§ 2. Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele, względnie posiadacze:

a) przedsiębiorstw handlowych, trudniących się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub handlem detalicznym trunków, wymienionych w § 1;

b) przedsiębiorstw przemysłowych, o ile wykonywują wyszynk, drobną sprzedaż lub handel detaliczny, wymienionych w § 1 trunków własnego wyrobu, bezpośrednio z zakładu przemysłowego bez urządzenia osobnego pomieszczenia dla wyszynku, drobnej sprzedaży lub handlu detalicznego.

Art. 11 i art. 14 ustęp pierwszy ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 412) mają odpowiednie zastosowanie.

Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzone jest na wspólny rachunek kilku osób, są one solidarnie obowiązane do uiszczenia podatku.

§ 3. Właściciele, względnie posiadacze przedsiębiorstw (§ 2), które rozpoczęły swą działalność przed 1 stycznia 1924 r. winni zgłosić swe przedsiębiorstwa w miesiącu lutym 1924 r. w magistracie, o ile przedsiębiorstwo wykonywane jest

na obszarze gminy miejskiej, w przeciwnym zaś razie w wydziale powiatowym. Jeżeli przedsiębiorstwo rozpoczęło swą działalność po 1 stycznia 1924 r., zgłoszenie winno nastąpić w ciągu dni 14 po rozpoczęciu działalności przedsiębiorstwa.

Zgłoszenie według wzoru A (Załącznik wzór A), ma zawierać:

1) imię i nazwisko, oraz adres przedsiębiorcy, względnie nazwę lub firmę i miejsce wykonywania przedsiębiorstwa;

2) przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk trunków, drobna sprzedaż trunków, handel detaliczny trunków — w odrębnem przedsiębiorstwie, wzgl. w przedsiębiorstwie przemysłowem na miejscu — § 2).

§ 4. Za podstawę do obliczania podatku służy obrót, osiągnięty w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym trunków przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji i przemysłowe pierwszych pięciu kategorji — w każdym miesiącu, a przez inne przedsiębiorstwa w każdem półroczu roku podatkowego.

Rokiem podatkowym jest każdy bieżący rok kalendarzowy.

§ 5. Za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się sumę przychodu brutto za trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym, łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego i wędrownego (obnośnego i rozwoźnego), o ile handel jarmarczny i wędrowny w danym razie nie stanowi przedmiotu osobnego przedsiębiorstwa według art. 19 i 20 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412).

§ 6. Przedsiębiorstwa, obowiązane do płacenia podatku (§ 2), a nieprowadzące ksiąg przepisanych kodeksem handlowym, winny prowadzić według wzoru B (Załącznik wzór B) „księgę obrotu trunkami" w języku polskim, starannie, bez poprawek, przekreślań i podskrobań.

Do księgi tej każdodziennie wpisywać należy:

a) na przychód — trunki nabyte, względnie w wypadku przewidzianym w § 2 ustęp drugi — trunki wyprodukowane we własnej wytwórni, wydane do wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego na miejscu;

b) na rozchód — trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt.

Miesięczne zamknięcia księgi obrotu w markach polskich winny być przeliczane na franki złote wedle przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc, ogłoszanej w sposób określony rozporządzeniem z dnia 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski z 24 grudnia 1923 r. Nr. 292, poz. 415) na zasadzie ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044). Bliższe przepisy o prowadzeniu ksiąg obrotu zawarte są w objaśnieniach wzoru B.

Księga obrotu winna być oparafowana przez sędziego pokoju, notarjusza lub magistrat, wzgl. przez starostwo lub urząd gminy wiejskiej. Osoby i urzędy powołane do parafowania ksiąg obrotu winny, poczynając od 1925 r., dokonywać parafowania nowych ksiąg obrotu — tylko po okazaniu poprzednio oparafowanych ksiąg i po stwierdzeniu, że księgi te zostały zapisane do końca. W razie niezapisania do końca tych ksiąg winny wspomniane osoby i urzędy przekreślić strony wolne, czyniąc je niezdatnemi do użytku.

Przedsiębiorca jest obowiązany okazać do przejrzenia władzom i organom powołanym do wymiaru podatku księgi handlowe, księgi obrotu prowadzone według niniejszego rozporządzenia i księgi obrotu prowadzone według art. 50 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), oraz księgi rejestrów i zapisków prowadzone na podstawie przepisów obowiązujących w zakresie państwowych podatków spożywczych, niemniej inne zapiski, posiadające znaczenie dla określenia obrotu przedsiębiorstwa.

Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest przechowywać księgę obrotu dla celów kontroli przez trzy lata od daty zamknięcia księgi. Księgi obrotu nie mają siły dowodowej przyznanej księgom handlowym w § 23; do ksiąg obrotu nie odnosi się również postanowienie zawarte w ostatnim ustępie § 23.

Księgi obrotu nie będą uważane za księgi handlowe w myśl § 23, a prowadzenie ich nie zwalnia płatnika od obowiązku okazania innych ksiąg i zapisków władzom i organom powołanym do wymiaru podatku.

Nieprowadzenie ksiąg obrotu stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, niemniej nieokazanie prowadzonych ksiąg obrotu powołanym władzom i organom sprowadza skutki, określone w art. 62 — 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 7. Wymiaru i poboru podatku dokonywać będą na obszarze gmin miejskich magistraty, w gminach wiejskich i wogóle poza obszarem gmin miejskich wydziały powiatowe przy pomocy komisji szacunkowych, przyczem ma odpowiednie zastosowanie przepis art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 8. Po upływie każdego półrocza kalendarzowego składać należy władzom, wymienionym w § 7, według wzoru C (Załącznik: wzór C) pisemne zeznanie o obrocie trunkami, odrębnie co do każdego oddzielnego zakładu wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunków, a to:

a) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego w miesiącu lipcu tegoż roku;

b) za drugie półrocze roku kalendarzowego w miesiącu styczniu roku następnego.

W zeznaniu o obrocie winno być podane:

1) imię i nazwisko przedsiębiorcy albo nazwa lub firma przedsiębiorstwa;

2) miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy;

3) przedmiot przedsiębiorstwa z dokładnem określeniem, któremi gałęziami działalności podlegającej opodatkowaniu zajmuje się przedsiębiorstwo, a mianowicie: wyszynkiem, drobną sprzedażą, względnie handlem detalicznym trunków (§ 1);

4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa;

5) ilość pokojów i sal, w których przedsiębiorstwo jest wykonywane, oraz ilość należących do

przedsiębiorstwa składów trunków, tudzież liczba personelu, zatrudnionego w przedsiębiorstwie;

6) rodzaj i kategorja do której przedsiębiorstwo na podstawie ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) zostało zaliczone dla otrzymania świadectwa przemysłowego.

7) ogólna suma obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5), osiągnięta osobno za każdy miesiąc w ciągu ubiegłego półrocza, podana w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości z każdego poszczególnego miesiąca, ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci;

8) łączna suma uiszczonego podatku od obrotu, wymienionego w p. 7; dowody wpłat należy w oryginałach lub odpisach dołączać do zeznań;

9) oświadczenie, czy prowadzone są księgi handlowe i czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić te księgi wraz z dokumentami i rachunkami;

10) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia;

11) własnoręczny podpis osoby składającej zeznanie.

Magistrat (wydział powiatowy) prowadzić będzie osobny zapisek (rejestr) składanych zeznań w porządku chronologicznym i zaopatrywać zeznania liczbą kolejną.

§ 9. Właściciele, względnie posiadacze przedsiębiorstw podlegających podatkowi winni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca — uiścić podatek przypadający od obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5), osiągniętego w ubiegłym miesiącu, przerachowanego na franki złote zgodnie z postanowieniem, zawartem w § 6 ustęp trzeci.

Uiszczenie podatku, obliczonego zgodnie z postanowieniem, zawartem w poprzednim ustępie, uskutecznia się w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

W razie zwłoki będą pobierane odsetki za zwłokę, oraz koszta egzekucyjne według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

Wpłata następuje do kasy magistratu (wydziału powiatowego), który jest powołany do wymiaru podatku (§ 7) i zostaje zapisana do księgi biorczej według wzoru D (Załącznik: wzór D).

Magistraty (wydziały powiatowe) winny sumy, wpłacone w ciągu tygodnia kalendarzowego tytułem podatku i kar (odsetek) za zwłokę, wypłacić w ciągu dalszych dni 7-iu uprawnionemu samorządowi wojewódzkiemu, wzgl. aż do czasu wprowadzenia go w życie — a) w b. dz. rosyjskiej najbliższej kasie skarbowej na dz. 6 § 10 poz. 11 a budżetu przychodów Min. Skarbu, b) w b. dz. austrjackiej najbliższej kasie skarbowej na rachunek kasy skarbowej we Lwowie (§ 52 instrukcji dla kas skarbowych Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45, z 1921 r. poz. 565) celem umorzenia zaliczek udzielonych Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu ze Skarbu Państwa na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61), a po umorzeniu tych zaliczek celem przekazywania bezpośrednio Tymcz. Wydz. Samorz. i c) w b. dz. pruskiej właściwemu krajowemu związkowi komunalnemu.

Jako zwrot kosztów i wymiaru poboru mogą magistraty (wydziały powiatowe) powołane do wymiaru podatku (§ 7) pobierać 10% sum wypłaconych z tytułu podatku i kar (odsetek) za zwłokę.

§ 10. Przepisom, zawartym w §§ 6, 8 i 9, nie podlegają właściciele, względnie posiadacze przedsiębiorstw kategorji niższych, niż pierwsze dwie kategorje przedsiębiorstw handlowych i pierwsze pięć kategorji przedsiębiorstw przemysłowych.

Płatnicy ci mogą jednak składać zeznania o obrocie w trybie i terminach, określonych w § 8, z tą zmianą, że zeznania winny obejmować sumę obrotu osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza, podaną w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości z ubiegłego półrocza, ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci.

Wymienieni płatnicy mogą również prowadzić księgi obrotu trunkami według § 6 i wpłacać podatek w terminach, określonych w § 9, a w takim razie przepisy § 8 i 9 mają pełne zastosowanie.

Zeznania o obrocie wniesione należycie przez płatników wymienionych w ustępach poprzednich, nadają im prawo do korzystania z uprawnień, przewidzianych w § 23 ustęp trzeci.

§ 11. Sprawdzanie i ustalanie obrotu podlegającego opodatkowaniu, oraz wymiar podatku należy w pierwszej instancji do magistratu (wydziału powiatowego) przy pomocy komisji szacunkowej, w drugiej instancji do władz nadzorczych nad samorządem miejskim (powiatowym), przy pomocy komisji odwoławczej.

§ 12. Przy magistracie (wydziale powiatowym) ustanawia się komisję szacunkową, przy wydziale wojewódzkim — a aż do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — przy wojewodzie (delegacie rządu w Wilnie) komisję odwoławczą.

Przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ustanawia się komisję odwoławczą do rozstrzygania odwołań w sprawie podatku opłacanego przez przedsiębiorstwa, wykonywane na obszarze m. st. Warszawy.

W miarę potrzeby może być w większych miastach i w większych powiatach utworzona za zgodą wojewody, działającego w porozumieniu z dyrektorem izby skarbowej, większa ilość komisji szacunkowych, zaś w większych województwach za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, większa ilość komisji odwoławczych.

Niemniej wszakże może być ustanowiona jedna komisja szacunkowa dla wydziału powiatowego i magistratów miast niewydzielonych—wszystkich lub niektórych — z siedzibą przy wydziale powiatowym na podstawie zezwolenia wojewody w porozumieniu z dyrektorem izby skarbowej.

O zarządzeniach wymienionych w poprzednich dwóch ustępach należy ogłosić w drodze publicznego obwieszczenia, które wywieszone być winno w lokalach odnośnych magistratów i wydziału powiatowego.

§ 13. Komisja szacunkowa składa się z przewodniczącego, którym jest z urzędu prezydent miasta (burmistrz), wzgl. przewodniczący wydziału powiatowego (ten ostatni także w wypadku, przewidzianym w § 12 ustęp czwarty) lub zastępca każdego z nich, z wyznaczonego przez dyrektora izby skarbowej przedstawiciela właściwego urzędu podatków bezpośrednich lub właściwego urzędu akcyz i monopoli, tudzież z 4 do 8 członków i tyluż zastępców powołanych o ile możności z grona płatników podatku.

Skład i członków komisji szacunkowych i jej zastępców ustanawia wojewoda (delegat rządu w Wilnie) na wniosek prezydenta (burmistrza), wzgl. przewodniczącego wydziału powiatowego (tego ostatniego także w wypadku, przewidzianym w § 12 ustęp czwarty) z listy kandydatów, przedstawionej przez izbę handlową i przemysłową, a w b. dz. rosyjskiej przez stowarzyszenie kupców polskich w Warsazwie, centralę związku kupców w Warszawie i związek restauratorów Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

Mianowanie członków winno być przeprowadzone w ten sposób, by w skład komisji szacunkowych wchodzili o ile możności płatnicy podatku obznajmieni ze stosunkami miejscowemi.

§ 14. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego, którym jest z urzędu wojewoda (delegat rządu w Wilnie), z dyrektorem izby skarbowej lub zastępcy każdego z nich, tudzież z 8 do 12 członków i tyluż zastępców powołanych o ile możności z grona płatników podatku.

Skład i członków komisji odwoławczej i ich zastępców ustanawia Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek wojewody (delegata rządu w Wilnie) z listy kandydatów, przedstawionej przez izbę handlową i przemysłową, wzgl. w b. dz. rosyjskiej przez organizację i stowarzyszenie, wymienione w § 13.

§ 15. Komisja odwoławcza dla m. st. Warszawy składa się z przewodniczącego, delegowanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych, z przedstawiciela Ministra Skarbu lub zastępcy każdego z nich i z 8 — 16 członków i tyluż zastępców powołanych o ile możności z grona płatników podatku.

Skład i członków komisji i ich zastępców ustanawia Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek magistratu z listy kandydatów, przedstawionej przez stowarzyszenie kupców polskich w Warszawie, stowarzyszenie kupców winno-kolonjalnych w Warszawie, centralę Związku kupców w Warszawie i związek restauratorów Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

§ 16. W nieprzekraczalnym terminie do końca marca 1924 r. instytucje, wymienione w §§ 13, 14 i 15, przedkładają listy kandydatów na członków komisji szacunkowych i odwoławczych, a to na członków komisji szacunkowej za pośrednictwem magistratu (wydziału powiatowego), komisji odwoławczej w województwach za pośrednictwem wojewody (delegata rządu w Wilnie), na członków komisji odwoławczej przy Ministrze Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem magistratu m. st. Warszawy.

Osoby powołane na członków komisji otrzymują odpowiednie zawiadomienia.

§ 17. Jeżeli instytucje i organy komunalne, powołane do przedstawienia kandydatów na członków i ich zastępców, nie przedstawią kandydatów w wyznaczonym terminie, to członków i ich zastępców mianuje wojewoda (delegat rządu w Wilnie), wzgl. Minister Spraw Wewnętrznych według własnego wyboru.

§ 18. Członków komisji szacunkowej i odwoławczych powołuje się na okres czteroletni.

Po upływie każdego dwulecia ustępuje połowa członków i ich zastępców. Ustępujących po raz pierwszy wyznacza los. Ustępujący mogą być ponownie powołani.

§ 19. Na członków komisji szacunkowych mogą być powoływane osoby, które korzystają z pełni praw cywilnych i politycznych i nie były prawomocnie skazane na karę za przestępstwa, przewidziane art. 62, 63 i 64 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), oraz art. 96, 106 i 107 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P Nr. 58, poz. 412).

Mandat członka komisji szacunkowej, wzgl. odwoławczej gaśnie, gdy a) jego posiadacz utracił warunki, przewidziane w poprzednim ustępie, b) nie był obecny na trzech z rzędu posiedzeniach komisji i nieobecności swej nie usprawiedliwił.

§ 20. Przepisy art. 65, 67, 69, 70, 71 i 72 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 21. Członkom komisji szacunkowych i odwoławczych zwraca się koszt przejazdu, spowodowany przybyciem na posiedzenie. Koszt ten, jako wydatek związany z wymiarem podatku, pokrywa gmina miejska (powiatowy związek komunalny) powołana do wymiaru podatku — z 10% wpływów podatkowych i kar, przypadających w myśl § 10 i 36. W wypadku, przewidzianym w § 12 ustęp czwarty, koszt ten rozdziela się w równych częściach między wydział powiatowy i magistraty.

§ 22. Zeznania o obrocie, składane w myśl § 8 i 10, sprawdza magistrat (wydział powiatowy), posiłkując się przy tem wszelkiemi posiadanemi materjałami, a także danemi, zebranemi na podstawie art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i przygotowuje wnioski dla komisji.

Magistrat (wydział powiatowy) przygotowuje również na podstawie wskazanych w ustępie poprzednim materjałów i danych wnioski o obrotach tych przedsiębiorstw, co do których nie złożono zeznań wbrew § 8 niniejszego rozporządzenia.

Dla każdego oddzielnego przedsiębiorstwa podlegającego podatkowi zakłada magistrat (wydział powiatowy) arkusz wymiarowy według załączonego wzoru E. (Załącznik: wzór E).

§ 23. Wnioski, przygotowane w myśl § 22, składa pod obrady komisji szacunkowej jej przewodniczący.

W razie potrzeby komisja ma prawo powoływać na swe posiedzenia rzeczoznawców, którzy przed przystąpieniem do swej czynności, mają złożyć przyrzeczenie, iż obowiązki swe spełniać będą

według najlepszej wiedzy i sumienia, oraz że zachowają w ścisłej tajemnicy wszystkie powzięte w komisji wiadomości o położeniu majątkowem płatników.

Jeżeli na poparcie wykazanego w zeznaniu obrotu płatnik wyraził gotowość przedstawienia ksiąg handlowych wraz z dokumentami i rachunkami, komisja szacunkowa nie może ustalić obrotu odmiennie od zeznania, jeśli księgi nie zostały uznane za nieprawidłowe lub nierzetelne. Przy badaniu ksiąg ma prawo być obecny płatnik lub jego zastępca.

Na podstawie uchwał komisji magistrat (wydział powiatowy) wymierza przypadający podatek.

Nieprzyjęcie obrotu wykazanego w księgach winno być protokularnie przez komisję stwierdzone i uzasadnione. Odpis tego uzasadnienia doręcza się płatnikowi łącznie z nakazem płatniczem (§ 24).

§ 24. O ustalonych kwotach obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku magistrat (wydział powiatowy) zawiadamia płatników, rozsyłając indywidualne nakazy płatnicze według wzorów F i G. (Załączniki: wzory F i G).

W nakazach tych winien być również wskazany termin i tryb wnoszenia odwołań.

Wydziały powiatowe mogą przy rozsyłaniu nakazów płatniczych posługiwać się zarządami gmin wiejskich, w b. dz. pruskiej na obszarach dworskich przełożonemi tych obszarów.

§ 25. Prace komisji szacunkowych winny być prowadzone w ten sposób, by nakazy płatnicze były rozsyłane w następujących terminach:

a) nakazy płatnicze, dotyczące obliczenia podatku za pierwsze półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 września tegoż roku;

b) nakazy płatnicze, dotyczące obliczenia podatku za drugie półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 marca roku następnego.

W razie rozesłania nakazów płatniczych po 15 września, wzgl. po 15 marca — terminy, oznaczone w § 30, mają być odpowiednio przedłożone, co zaznaczone być winno w obwieszczeniach, przewidzianych w § 26 niniejszego rozporządzenia.

§ 26. Równocześnie z rozesłaniem nakazów płatniczych magistrat (wydział powiatowy) zawiadamia płatników za pomocą publicznego obwieszczenia o dniu rozesłania nakazów płatniczych oraz o terminie i o trybie wnoszenia odwołań (§ 30 i 31).

Obwieszczenie to należy wywiesić w lokalu magistratu (wydziału powiatowego) najpóźniej w terminach, oznaczonych w § 25, oraz ew. zamieścić w dziennikach miejscowych.

§ 27. Magistrat (wydział powiatowy) sporządza w 2 egzemplarzach imienne listy płatników (wzór H) (Załącznik: wzór H) według gmin, wzgl. dzielnic miejskich z oznaczeniem kwot ustalonego obrotu i przypadającego podatku. W ten sposób sporządzone listy wywiesza się w pomieszczeniu magistratu (wydziału powiatowego) i przesyła się do urzędów gminnych, wzgl. do dzielnicowych urzędów miejskich celem wyłożenia ich na przeciąg 4 tygodni w miejscu dostępnem dla publiczności.

§ 28. Podatek, nieuiszczony przez płatników wymienionych w § 10 ustęp pierwszy, w terminach określonych w § 9, wymierzony przez magistrat (wydział powiatowy) winien być uiszczony:

a) za pierwsze półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 października tegoż roku;

b) za drugie półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 kwietnia roku następnego.

Postanowienia, zawarte w § 9, mają odpowiednie zastosowanie.

§ 29. Przedsiębiorstwom podlegającym podatkowi, a z jakichkolwiekbądź powodów wcale nie pociągniętym do opodatkowania, w terminach, oznaczonych w niniejszem rozporządzeniu, — wymierza się podatek dodatkowy. Może być również dodatkowo wymierzony podatek, jeśli na skutek później ujawnionych okoliczności pierwotny wymiar okazał się za niskim.

Magistrat (wydział powiatowy) zawiadamia płatnika o wymiarze indywidualnie, a podatek winien być uiszczony pod rygorem, wymienionym w § 9 ustęp trzeci, w ciągu dni ośmiu po doręczeniu zawiadomienia.

§ 30. Od ustalonych sum obrotów i wymierzonych kwot podatku mogą być wnoszone odwołania za pośrednictwem magistratu (wydziału powiatowego) do władz nadzorczych, wskazanych w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) w następujących terminach:

1) przez płatników, o których mowa w § 29 niniejszego rozporządzenia, w ciągu dni czternastu licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia;

2) przez wszystkich innych płatników:

a) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za pierwsze półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 października tego roku;

b) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za drugie półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 kwietnia następnego roku.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku wpłacenia podatku w przepisanym terminie.

Spóźnionym odwołaniom magistrat (wydział powiatowy) nie nadaje dalszego biegu, o czem płatnika zawiadomić należy.

Władzami powołanemi do rozstrzygania odwołań i decydującemi ostatecznie są władze nadzorcze wskazane w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747). O ile według tego przepisu powołanym do rozstrzygania odwołań i decydującym ostatecznie w zastępstwie wydziałów wojewódzkich jest Minister Spraw Wewnętrznych, to aż do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — przelewa się niniejszem jego uprawnienia w tym zakresie na Wojewodów (Delegata Rządu w Wilnie).

§ 31. Prawo wniesienia odwołania nie przysługuje temu płatnikowi, który wbrew przepisom § 8 rozporządzenia bądź wcale nie złożył zeznania o obrocie bądź też złożył je po terminie.

Odwołanie takiego płatnika nie podlega rozpoznaniu, o czem należy go zawiadomić.

§ 32. Przewodniczącemu komisji szacunkowej służy prawo zgłoszenia sprzeciwu przeciw

uchwałom komisji szacunkowej w terminie 7-dniowym od dnia następnego po powzięciu uchwały.

Do sprzeciwu tego mają odpowiednie zastosowanie postanowienia, zawarte w art. 87 ustępy: drugi, trzeci i czwarty ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), oraz w § 43 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1923 r. w celu wykonania wspomnianej ustawy (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 522).

§ 33. Do praw i obowiązków władzy nadzorczej, powołanej do rozstrzygania odwołań, wzgl. komisji odwoławczej i jej przewodniczącego mają odpowiednie zastosowanie przepisy, zawarte w art. 88, 89, 90 i 91 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) i w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Magistrat (wydział powiatowy) bada konkretne zarzuty odwołania, przeprowadza w razie potrzeby uzupełniające dochodzenia i akta sprawy wraz z wnioskiem komisji szacunkowej, względnie z własnym wnioskiem przesyła właściwej władzy nadzorczej — najpóźniej w terminie 30-dniowym od dnia otrzymania odwołania.

§ 34. Podatek korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku ruchomego należącego do przedsiębiorstwa, obłożonego tym podatkiem.

§ 35. Nadmiernie lub niewłaściwie wpłacone kwoty podatku podlegają zwrotowi na podstawie zarządzeń magistratu (wydziału powiatowego).

Magistraty (wydziały powiatowe) są władne umarzać należności podatkowe na skutek decyzji władz odwoławczych (§ 30) i Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Umorzenie należności z innych przyczyn może nastąpić tylko w porozumieniu z właściwym wydziałem wojewódzkim — a aż do wprowadzenia samorządu wojewódzkiego w życie — w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w b. dzielnicy rosyjskiej, z Tymczasowym Wydziałem Samorządowym w b. dzielnicy austrjackiej i z właściwym krajowym związkiem komunalnym w b. dzielnicy pruskiej.

§ 36. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu władny jest darować skutki niedotrzymania wszelkich terminów, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu. Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień w tym zakresie na bezpośrednio podległe im władze.

§ 37. Pod względem wymiaru i poboru kar, oraz postępowania karnego mają zastosowanie przepisy, zawarte w art. 62 — 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), z tem, że:

a) za wykroczenia porządkowe przeciwko przepisom o wymiarze i poborze wojewódzkiego podatku od obrotu trunkami w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym w wypadkach, przewidzianych w art. 67 wspomnianej ustawy, podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 franków złotych;

b) wymiaru i poboru kar pieniężnych w wypadkach, przewidzianych w art. 65 i 67 powołanej ustawy, dokonywać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego, a aż do wprowadzenia go w życie, na rzecz Skarbu Państwa w b. dz. rosyjskiej, Tymczasowego Wydziału Samorządowego w b. dz. austrjackiej i krajowych związków komunalnych w b. dz. pruskiej — na obszarze gmin miejskich — magistraty, poza obszarem tych gmin — wydziały powiatowe. Wzór księgi bierczej załącza się pod 1 (Załącznik: wzór 1).

Jako zwrot kosztów wymiaru i poboru kar mogą gminy miejskie (powiatowe związki komunalne) pobierać 10% z sum wypłaconych uprawnionym (§ 9 ustęp piąty) z tytułu ściągniętych kar pieniężnych.

Do kosztów wymiaru i poboru kar należą wszelkiego rodzaju koszta i wydatki z powodu sądowego postępowania karnego, o ileby sprawy karne podpadały pod orzecznictwo sądów.

§ 38. Egzekucja podatku, odsetek za zwłokę i kar pieniężnych, określonych w art. 62, 63 i 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), oraz kosztów egzekucji odbywa się według postanowień, zawartych w art. 55 wspomnianej ustawy.

Do wymienionych w ustępie poprzednim należności mają odpowiednie zastosowanie przepisy, zawarte w art. 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) i w rozporządzeniu wykonawczem do tegoż artykułu z dnia 26 stycznia 1924 r. Przepisy tej ustawy mają także odpowiednie zastosowanie w stosunku do magistratów (wydziałów powiatowych) które nie dotrzymały terminów wypłat, określonych w § 9 ustęp piąty.

§ 39. Aż do wprowadzenia w życie samorządu powiatowego na ziemiach Spisza i Orawy — prawa i obowiązki wydziału powiatowego wykonywać będzie starosta pow. spisko-orawskiego.

§ 40. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

W związku z wydaniem niniejszego rozporządzenia tracą stosownie do postanowień art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. z dniem 31 grudnia 1923 r. moc w b. dz. austrjackiej: ustawa z dnia 20 grudnia 1905 r. o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich (Dz. U. K. Nr. 11 z 1906 r.) i ustawa z dnia 13 lutego 1903 r. o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa (Dz. U. R. P. Nr. 24), oraz ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 831).

Opłaty szynkarskie i opłaty od piwa przypadające jeszcze za czas do 31 grudnia 1923 r. będą wymierzone i ściągnięte w myśl ustaw dotychczas obowiązujących i w sposób dotychczasowy.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sołtan.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dnia 25.2. 1924 r., Nr. 16, poz. 166).

Zgłoszenie przyjęto ....

Liczba zapisku (rejestru) ....

wzór A.

Do

Magistratu m. .... (Wydziału powiatowego)

w ....

ZGŁOSZENIE

przedsiębiorstwa obowiązanego do uiszczenia wojewódzkiego podatku od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami.

(Art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 i § 3 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

1	Imię i nazwisko przedsiębiorcy, wzgl. nazwa lub firma.	
2	Przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk trunków, drobna sprzedaż trunków, handel detaliczny trunkami).	
3	Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa.	
4	Miejsce zamieszkania przedsiębiorcy	

.........., dnia .... 192 .... roku

Podpis

(Strona 1).

Wzór B.

KSIĘGA OBROTU TRUNKAMI

spirytusem, wyrobami wódczanemi, winem, półwinem, winem sztucznem, winem owocowem, miodem, napojami miodowemi i piwem.

(Art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 i § 6 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

(Strona 2).

Przychód

Data	Nr. rachunku (faktury)	NAZWISKO lub firma dostawcy	Rodzaj towaru	Ilość	Cena jednostkowa w markach polskich	Przeciętna wartość franka złotego za odnośny miesiąc	Poszczególne sumy dziennego przychodu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego przychodu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego przychodu we frankach złotych w/g przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc

(Strona 3).

Rozchód.

Data	TREŚĆ	Przeciętna wartość franka złotego za odnośny miesiąc	Łączna suma dziennego targu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego targu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego targu we frankach złotych w/g przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc

(Strona 4).

OBJAŚNIENIE.

Księga obrotu trunkami prowadzoną jest przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zajmujące się wyszynkiem, drobną sprzedażą i handlem detalicznym, spirytusem, wyrobami wódczanemi, winem, półwinem, winem sztucznem, winem owocowem, miodem, napojami miodowemi i piwem.

Wyszynkiem jest sprzedaż wymienionych trunków bez względu na ich ilość do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa.

Za drobną sprzedaż uważa się sprzedaż wyszczególnionych trunków bezpośrednio spożywcom — jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa — w naczyniach otwartych lub zamkniętych w sposób w handlu nie używany, a to w ilościach poniżej 25 litrów spirytusu i wyrobów wódczanych, a poniżej 50 litrów innych trunków.

Za handel detaliczny uważa się sprzedaż wymienionych trunków bezpośrednio spożywcom — jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa — w naczyniach zamkniętych sposobem w handlu używanym, a to w ilościach poniżej 10 litrów piwa lub poniżej 50 litrów innych trunków.

Przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorji są obowiązane, inne zaś uprawnione prowadzić księgę obrotu, do której każdodziennie zapisują:

a) po stronie przychodu: pełną wartość nabytego towaru, uwidaczniając datę nabycia, nazwisko wzgl. firmę dostawcy, Nr. rachunku (faktury), otrzymanego od dostawcy, rodzaj, ilość lub wagę i cenę jednostkową nabytego towaru oraz ogólną kwotę, na jaką opiewa rachunek;

b) po stronie rozchodu: pełny targ dzienny, osiągnięty z wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym trunkami.

Księga obrotu ma być otwarta po stronie przychodu wartością remanentu początkowego, a zamknięta po stronie rozchodu wartością remanentu końcowego.

Numery rachunku po stronie przychodu i ewentualne numery bloczków lub rachunków po stronie rozchodu należy podać według numeracji, przyjętej w księdze obrotu, prowadzonej na podstawie art. 50 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412).

Miesięczne zamknięcia księgi obrotu w markach polskich winny być przeliczane na franki złote wedle przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc, ogłaszanej w sposób określony rozporządzeniem z dnia 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski z 24 grudnia 1923 r. Nr. 292, poz. 415) na zasadzie ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

O ile przy zapisach zajdą pomyłki, należy zapis omyłkowy przekreślić atramentem czerwonym, a nad zakreślonym uskutecznić zapis prawidłowy. Okoliczność tę stwierdzić należy datą i podpisem osoby, która poprawki dokonała.

Księga obrotu winna być oparafowana przez sędziego pokoju, notarjusza lub magistrat, względnie przez starostwo lub urząd gminy wiejskiej. Osoby i urzędy powołane do parafowania ksiąg obrotu winny, poczynając od 1925 r., dokonywać parafowania nowych ksiąg obrotu — tylko po okazaniu poprzednio oparafowanych ksiąg i po stwierdzeniu, że księgi te zostały zapisane do końca. W razie niezapisania do końca tych ksiąg winny wspomniane osoby i urzędy przekreślić strony wolne, czyniąc je niezdatnemi do użytku.

Przedsiębiorca obowiązany jest okazać księgę obrotu władzom i organom powołanym do wymiaru 3% podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunków.

Nieprowadzenie ksiąg obrotu stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, niemniej nieokazanie prowadzonych ksiąg obrotu powołanym władzom i organom, sprowadza skutki, określone w art. 62 — 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest przechowywać księgę obrotu dla celów kontroli przez trzy lata od daty zamknięcia księgi.

Zeznanie przyjęto ....

Liczba zapisku (rejestru) ....

WZÓR C.

Do

Magistratu m .... (Wydziału Powiatowego)

w ....

ZEZNANIE O OBROCIE

w celu obliczenia podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami za ..... półrocze 192 ..... roku.

(Art. 25 ustawy z dn 11 sierpnia 1923 r o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz U. R. P. Nr. 94 poz 747, oraz § 8 i 10 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

1. Imię i nazwisko przedsiębiorcy albo nazwa lub firma przedsiębiorstwa:	
2. Miejsce zamieszkania (dokładny adres przedsiębiorcy):	
3. Przedmiot przedsiębiorstwa z dokładnem określeniem, któremi gałęziami działalności, podlegającej opodatkowaniu, zajmuje się przedsiębiorstwo, a mianowicie: wyszynkiem, drobną sprzedażą, handlem detalicznym:	
4. Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	
5. Ilość pokojów i sal, w których przedsiębiorstwo jest wykonywane, oraz ilość należących do przedsiębiorstwa składów, trunków tudzież liczba personelu, zatrudnionego w przedsiębiorstwie:	
6. Rodzaj i kategorja, do której przedsiębiorstwo na podstawie ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R P. Nr. 58 poz. 412) dla otrzymania świadectwa przemysłowego zostało zaliczone:	
7. Ogólna suma obrotu osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza. Co do przedsiębiorstw zaliczonych do pierwszych 2 kategorji handlowych i pierwszych 5 kategorji przemysłowych należy wykazać obrót za każdy miesiąc oddzielnie, podając go w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego w każdym poszczególnym miesiącu. Przedsiębiorstwa zaliczone do kategorji niższych niż pierwsze dwie kategorje przedsiębiorstw handlowych i pierwsze pięć kategorji przedsiębiorstw przemysłowych, o ile właściciele, względnie posiadacze ich nie prowadzą ksiąg obrotu według par. 6 i nie wpłacają podatku w terminach, określonych w § 9, winny wykazać obrót za całe półrocze, podając go w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z ubiegłego półrocza:	
8. Łączna suma uiszczonego podatku od obrotu, wymienionego w p. 7, podana w markach polskich i we frankach złotych:	
9. Oświadczenie czy prowadzone są księgi handlowe i czy na pokrycie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić te księgi wraz z dokumentami i rachunkami:	

Zapewniam, że wszystkie przytoczone wyżej dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia

.... dn. .... 192 ..... roku.

Do niniejszego zeznania dołącza się .... dowodów wpłat podatku.

(Własnoręczny podpis zeznającego).

WYCIĄG

z ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747) i pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy.

Art. 25 Ustawy.

1. Na rzecz samorządu wojewódzkiego pobierać się będzie od dnia 1 stycznia 1924 r. obok państwowego podatku przemysłowego i komunalnych dodatków do tego podatku, przewidzianych w art. 8. osobny podatek wojewódzki w wysokości 3% od obrotu trunkami w wyszynku i w drobnej sprzedaży trunków.

2. Za wyszynk i drobną sprzedaż trunków należy uważać w rozumieniu niniejszej ustawy:

a) sprzedaż spirytusu, wyrobów wódczanych, wina, półwina, wina sztucznego, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu, napojów miodowych i piwa do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa;

b) sprzedaż trunków wymienionych pod a) bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach otwartych lub zamkniętych w sposób, w handlu nieużywany, a to w ilościach poniżej 25 litrów spirytusu i wyrobów wódczanych, a poniżej 50 litrów innych trunków;

c) sprzedaż trunków wymienionych pod a) bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach zamkniętych sposobem, w handlu używanym, a to w ilościach poniżej 10 litrów piwa, względnie poniżej 50 litrów inych trunków.

3. Wymiaru i poboru podatków oraz wymiaru kar pieniężnych w wypadkach, przewidzianych w art. 65 i 67, dokonywać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego na obszarze gminy miejskiej zarządy tychże gmin, poza ich obszarem — wydziały powiatowe. Tytułem zwrotu kosztów za wspomniane czynności mogą gminy miejskie, względnie powiatowe związki komunalne, pobierać 10% sum, wypłaconych samorządowi wojewódzkiemu z tytułu podatku i kar pieniężnych.

4. Przy wymiarze podatku mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz.412). Rozporządzenie wykonawcze ustali postępowanie przy wymiarze i poborze podatku oraz określi sposób mianowania członków i skład komisji szacunkowych i odwoławczych, powołanych do współdziałania przy wymiarze podatku.

5. Aż do wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego podatek, określony w ust. 1, pobierany będzie na rzecz Skarbu Państwa w b. dzielnicy rosyjskiej; na rzecz Skarbu Państwa na pokrycie wydatków w b. dzielnicy austrjackiej — połączonych ze spełnieniem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61), a w b. dzielnicy pruskiej na rzecz krajowych związków komunalnych na rachunek dotacji, wymienionych w art. 35 ust. 2.

6. Ustawę z dnia 20 grudnia 1905 r. o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich (Dz. Ust. Kraj. z 1906 r. Nr. 11) oraz ustawę z dnia 13 lutego 1903 r. o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa (Dz. Ust. Kraj. Nr. 24), jak wreszcie ustawę z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 831) uchyla się z dniem 31 grudnia 1923 r.

§ 2 pierw. rozporz. wykonaw.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele, względnie posiadacze:

a) przedsiębiorstw handlowych, trudniących się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub handlem detalicznym trunków, wymienionych w § 1;

b) przedsiębiorstw przemysłowych, o ile wykonywują wyszynk, drobną sprzedaż lub handel detaliczny, w wymienionych w § 1 trunków własnego wyrobu, bezpośrednio z zakładu przemysłowego bez urządzenia osobnego pomieszczenia dla wyszynku, drobnej sprzedaży lub handlu detalicznego.

Art. 11 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) mają odpowiednie zastosowanie.

Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzone jest na wspólny rachunek kilku osób są one solidarnie obowiązane do uiszczenia podatku.

§ 4.

Za podstawę do obliczania podatku służy obrót, osiągnięty w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym trunków przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji i przemysłowe pierwszych pięciu kategorji — w każdym miesiącu, a przez inne przedsiębiorstwa w każdem półroczu roku kalendarzowego.

Rokiem podatkowym jest każdy bieżący rok kalendarzowy.

§ 5.

Za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się sumę przychodu brutto za trunki sprzedane wymienione lub wydane na kredyt w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego i wędrownego (obnośnego i rozwoźnego), o ile handel jarmarczny i wędrowny w danym razie nie stanowi przedmiotu osobnego przedsiębiorstwa według art. 19 i 20 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412).

§ 8.

Po upływie każdego półrocza kalendarzowego składać należy władzom, wymienionym w § 7, według wzoru C, pisemnie zeznanie o obrocie trunkami, odrębnie co do każdego zakładu wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami, a to:

a) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego w miesiącu lipcu tegoż roku;

b) za drugie półrocze roku kalendarzowego w miesiącu styczniu roku następnego.

W zeznaniu o obrocie powinno być podane:

1) imię i nazwisko przedsiębiorcy, albo nazwa lub firma przedsiębiorstwa;

2) miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy;

3) przedmiot przedsiębiorstwa z dokładnem określeniem, któremi gałęziami działalności podlegającej opodatkowaniu zajmuje się przedsiębiorstwo, a mianowicie: wyszynkiem, drobną sprzedażą, względnie handlem detalicznym trunków (§ 1);

4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa;

5) ilość pokojów i sal, w których przedsiębiorstwo jest wykonywane oraz ilość należących do przedsiębiorstwa składów trunków, tudzież liczba personelu, zatrudnionego w przedsiębiorstwie;

6) rodzaj i kategorja, do której przedsiębiorstwo na podstawie ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) zostało zaliczone dla otrzymania świadectwa przemysłowego;

7) ogólna suma obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5) osiągnięta osobno za każdy miesiąc w ciągu ub. półrocza podana w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości z każdego poszczególnego miesiąca ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci;

8) łączna suma uiszczonego podatku od obrotu, wymienionego w p. 7. Dowody wpłat należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznań;

9) oświadczenie, czy prowadzone są księgi handlowe i czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić te księgi wraz z dokumentami i rachunkami;

10) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia;

11) własnoręczny podpis osoby składającej zeznanie.

Magistrat (wydział powiatowy) prowadzić będzie osobny zapisek (rejestr) składanych zeznań w porządku chronologicznym i zaopatrywać zeznania liczbą kolejną.

§ 9.

Właściciele, wzgl. posiadacze przedsiębiorstw, podlegających podatkowi winni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca — uiścić podatek, przypadający od obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5), osiągniętego w ubiegłym miesiącu, przerachowanego na franki złote zgodnie z postanowieniem, zawartem w § 6 ust. trzeci.

Uiszczenie podatku obliczonego zgodnie z postanowieniem, zawartem w poprzednim ustępie, uskutecznia się w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

W razie zwłoki będą pobierane odsetki i kary za zwłokę, oraz koszta egzekucyjne według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

Wpłata następuje do kasy magistratu (wydziału powiatowego), który jest powołany do wymiaru podatku (§ 7) i zostaje zapisana do księgi bierczej według wzoru D.

Magistraty (wydziały powiatowe) winny sumy, wpłacone w ciągu tygodnia kalendarzowego tytułem podatku i kar (odsetek) za zwłokę, wypłacić w ciągu dalszych dni 7 uprawnionemu samorządowi wojewódzkiemu, wzgl. aż do czasu wprowadzenia go w życie, a) w b. dzielnicy rosyjskiej najbliższej kasie skarbowej na dz. 6 § 10 poz. 11a budżetu przychodów Ministerstwa Skarbu, b) w b. dzielnicy austrjackiej najbliższej kasie skarbowej na rachunek kasy skarbowej we Lwowie (§ 52 instrukcji dla kas skarbowych — Dz. Urz. Min. Sk. z 1921 r. Nr. 45, poz. 565) celem umorzenia zaliczek, udzielonych Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu ze Skarbu Państwa na pokrycie wydatków połączonych ze spełnieniem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61), a po umorzeniu tych zaliczek celem przekazywania bezpośrednio Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu i c) w b. dzielnicy pruskiej właściwemu krajowemu związkowi komunalnemu.

Jako zwrot kosztów i wymiaru poboru mogą magistraty (wydziały powiatowe) powołane do wymiaru podatku (§ 7) pobierać 10% sum, wypłaconych z tytułu podatku i kar (odsetek) za zwłokę.

§ 10.

Przepisom zawartym w §§ 6, 8 i 9, nie podlegają właściciele, względnie posiadacze przedsiębiorstw kategorji niższych niż pierwsze dwie kategorje przedsiębiorstw handlowych i pierwsze pięć kategorji przedsiębiorstw przemysłowych.

Płatnicy ci mogą jednak składać zeznania o obrocie w trybie i w terminach, określonych w § 8 z tą zmianą, że zeznania winny obejmować sumę obrotu, osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza, podaną w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości z ubiegłego półrocza, ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci.

Wymienieni płatnicy mogą również prowadzić księgi obrotu trunkami według § 6 i wpłacać podatek w terminach, określonych w § 9 a w takim razie przepisy § 8 i 9 mają pełne zastosowanie.

Zeznania o obrocie wniesione należycie przez płatników wymienionych w ustępach poprzednich, nadają im prawo do korzystania z uprawnień, przewidzianych w § 23 ustęp trzeci.

§ 37.

Pod względem wymiaru i poboru kar, oraz postępowania karnego mają zastosowanie przepisy, zawarte w art. 62—67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) z tem, że:

a) za wykroczenia porządkowe przeciwko przepisom o wymiarze i poborze wojewódzkiego podatku od obrotu trunkami w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym w wypadkach, przewidzianych w art. 67 wspomnianej ustawy, podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 franków złotych;

b) wymiaru i poboru kar pieniężnych w wypadkach, przewidzianych w art. 65 i 67 powołanej ustawy, dokonywać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego, a aż do wprowadzenia go w życie na rzecz Skarbu Państwa w b. dzielnicy rosyjskiej Tymczasowego Wydziału Samorządowego w b. dzielnicy austrjackiej i krajowych związków komunalnych w b. dzielnicy pruskiej — na obszarze gmin miejskich — magistraty, poza obszarem tych gmin — wydziały powiatowe. Wzór księgi bierczej załącza się pod I.

Jako zwrot kosztów wymiaru i poboru kar mogą gminy miejskie (powiatowe związki komunalne) pobierać 10% z sum wypłaconych uprawnionym (§ 9 ustęp piąty) z tytułu ściągniętych kar pieniężnych.

Do kosztów wymiaru i poboru kar należą wszelkiego rodzaju koszta i wydatki z powodu sądowego postępowania karnego, o ileby sprawy karne podpadły pod orzecznictwo sądów.

Art. 62 ustawy.

1. Kto w zamiarze uchylenia się od obowiązku płacenia danin komunalnych składa wobec właściwej władzy komunalnej nieprawdziwe lub niezupełne zeznania, albo w tym samym wymiarze odmawia odpowiedzi na określone pytania albo usuwa przedmioty, podlegające daninom komunalnym, albo przedmiotów takich nie zgłasza do opodatkowania — podlega karze pieniężnej do wysokości 20-krotnej sumy daniny, utraconej lub na utratę narażonej.

2. Kara nie uwalnia płatnika od obowiązku zapłacenia daniny.

3. Współwinny podlega karze na równi ze sprawcą.

(Strona 1).

WZÓR D.

KSIĘGA BIERCZA.

podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami na 192 rok.
(Art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. Nr. 54, poz. 747 i § 9 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

(Strona 2).

1	2	3	4	5	6	7	
Nr. porządkowy	Nr. arkusza wymiarowego	A. Imię i nazwisko wzgl. nazwa lub firma. B. Przedmiot przesiębiorstwa (wyszynk, drobna sprzedaż, handel detal. trunkami). C. Miejsce wykonywania. D. Miejsce zamieszkania.	Rodzaj i kategorja przedsiębiorstwa	Półrocze	Przeciętna wartość franka złotego	Obrót ustalony za półrocze wzgl za miesiąc kalendarzowy Obrót półroczny ustalony na skutek odwołania sprzeciwu wzgl. umorzenia (czerwone)	
						mkp.	fr. zł.

(Ciąg dalszy str. 2).

8	9											10		11
Suma przypadającego podatku	Wpłaty miesięczne wzgl. półroczne uskutecznione przed wymiarem podatku											Z tytułu 10% przypada na rzecz gminy miejskiej (powiatowego związku komunalnego)		Pozostaje do dopłaty
	Data wpłaty i Nr. Dziennika Kasowego	Wartość franka złotego w dniu wpłaty	Podatek		Kary za zwłokę		Koszty egzekucji		Razem					
fr. zł.			mkp.	fr. zł.	mkp.	fr. zł.	mkp.	fr. zł.	mkp.	fr. zł.		mkp.	fr. zł.	fr. zł.

(Strona 3).

12		13										
Podwyższenie podatku		Uiszczenie należności wykazanych w przedziałce 11 względnie 12										
Data i L zarządzenia	Franki złote	Data i Nr. Dziennika Kasowego	Wartość franka złotego w dniu wpłaty	Podatek		Kary za zwłokę		Koszty egzekucji		Razem	
				mkp	fr. zł.	mkp.	fr. zł.	mkp.	fr. zł.	mkp.	fr. zl

(Ciąg dalszy str. 3).

14		15	16				17		
Z tytułu 10% przypada na rzecz gminy miejskiej wzgl. powiatowego związku komunalnego		Zaległości	Nadpłata				Nadpłata do zwrotu		UWAGI
			Podatku	Kar za zwłokę	Kosztów egzekucji	Razem	Z podatku wojewódzkiego	Z 10% pobranych na rzecz gminy	
mkp	fr. zł.	fr. zł.	fr zł	fr zł.	fr zł.	fr. zł.	fr zł.	fr zł.	

Magistrat m ....

(Wydział powiatowy w ....)

Okrąg wymiarowy ....

WZÓR E.

A R K U S Z W Y M I A R O W Y

podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami.

(Art 25 ustawy z dn 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych—Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 i § 22 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

Imię i nazwisko przedsiębiorcy, względnie nazwa lub firma:

Przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk, drobna sprzedaż, handel detaliczny trunkami:

Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa i miejsce zamieszkania przedsiębiorcy:

Rodzaj .... i kategorja przedsiębiorstwa .... według świadectwa przemysłowego

na rok podatkowy 192..... Nr. porządkowy księgi bierczej ....

	Przeciętna wartość fr. złotego za odnośny miesiąc	Obrót						Podatek przypadający od ustalonego obrotu we frankach złotych	Ustalono na skutek odwołania sprzeciwu wzgl. umorz.			Grzywny we frankach zł	
		Zeznano		Wniosek magistratu (wydz. p.)		Uchwała komisji szacunkowej			Obrót		Podatek we frankach złotych	z art. 62 i 63 ustawy	z art. 65 ustawy
		mk. p.	fr. zł.	mk. p.	fr. zł.	mk. p.	fr. zł.		mk. p.	fr. zł			
1-e półrocze													
2-ie półrocze													

Magistrat m. ....

(Wydział pow. w ....*)*

Nr. porz. ....

Imię i nazwisko płatnika ....

wzgl. firma ....

Adres ....

Obrót za miesiąc .... 192... r.

według ksiąg handlowych, wzgl. ksiąg obrotu ....

.... Fr. zł. ....

Potrąca się:

	Franki złote
Przypadający podatek .	....
Sumy już wpłacone na poczet podatku . .	....
Pozostaje do zapłacenia	.... Franków złotych.

z karą za zwłokę po 2% miesiecznie od ....

.... 192... r. oraz opłatą za pisemne wezwanie w wysokości 1% od całej sumy zaległego podatku.

Nakaz otrzymałem .... 192... r.

(Podpis płatnika).

Magistrat m ....

Wzór F.

(Wydział pow. w ....

Nr. ....

N A K A Z

na wpłatę podatku wojewódzkiego, nieuiszczonego wbrew przepisom art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 i § 9 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy.

Imię i nazwisko płatnika ....

wzgl. firma ....

Adres ....

Obrót za miesiąc .... 192... r według ksiąg handlowych, wzgl. ksiąg obrotu .... Fr. zł. ....

Potrąca się:

	Franki złote
Przypadający podatek	....
Sumy już wpłacone na poczet podatku	....
Pozostaje do zapłacenia . . .	.... Franków złotych.

Suma zaległego podatku winna być zapłacona w nieprzekraczalnym terminie do dni 3 od daty doręczenia niniejszego nakazu wraz z karą za zwłoke w wysokości 2% miesięcznie od .... 192.... r., oraz opłata za pisemne wezwanie w wysokości 1% od całej sumy zaległego podatku.

.............................., dnia .... 192.... r.

Magistrat:
(Wydział powiatowy):

Pozycja 236.

Magistrat ....
(Wydział Powiatowy w ....)
Okrąg wymiarowy ....

Wzór G.

NAKAZ PŁATNICZY № (ks. bierczej) ....

na podatek wojewódzki od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami (Art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i § 24 pierwszego rozporządzenia wykonawczego tejże ustawy).

Imię i nazwisko płatnika wzgl. nazwa lub firma . . . . . .

Przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk, drobna sprzedaż, wzg handel detaliczny trunkami) . . . .

Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa wzgl. miejsce zamieszkania płatnika . . . .

Obrót za półrocze 192....... roku, określony uchwałą komisji szacunkowej, franków zł. ....

	Franki złote	
Suma przypadającego podatku . .	....	
Wpłaty uskutecznione przed wymiarem podatku	....	
Pozostaje do uiszczenia	....	franków złotych

(pieczęć magistratu wzgl. wydziału powiatowego)

Magistrat
(Wydział Powiatowy)
(—) podpis

Uiszczenie podatku uskutecznia w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty w kasie magistratu (wydziału powiatowego) bezpośrednio lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności (konto Nr. ....

(Podatek dodatkowy winien być uiszczony w ciągu dni ośmiu po doręczeniu nakazu płatniczego).

Nieuiszczony podatek podlega przymusowemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie i kosztami egzekucyjnemi.

Od ustalonych sum obrotu i wymierzonych kwot podatku mogą być w myśl § 30 pierwszego rozporządzenia wykonawczego wnoszone odwołania za pośrednictwem magistratu (wydziału powiatowego) do Wojewody, w Warszawie— Ministra Spraw Wewnętrznych, w następujących terminach:

1) przez płatników, których przedsiębiorstwa z jakichkolwiekbądź powodów wcale nie pociągnięto do opodatkowania, wzgl. uskuteczniono pierwotny wymiar za niski, a którym wymierzono podatek dodatkowy — w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następującego po doręczeniu nakazu płatniczego.

2) przez wszystkich innych — płatników:

a) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za pierwsze półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 października tegoż roku;

b) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za drugie półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 kwietnia następnego roku.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisanym terminie.

Zgodnie z postanowieniem § 31 pierwszego rozporządzenia wykonawczego prawo wniesienia odwołania nie przysługuje temu płatnikowi, który wbrew przepisom § 8 wspomnianego rozporządzenia bądź wcale nie złożył zeznania o obrocie, bądź też złożył je po terminie. Spóźnionym odwołaniom magistrat (wydział powiatowy) nie nadaje dalszego biegu.

Magistrat m. .... Wzór H.
Wydział powiatowy w ....
Okrąg wymiarowy ....

IMIENNA LISTA

płatników podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami (Art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i § 27 pierwszego rozporządzenia wykonawczego).

Nr. porządkowy	Imię i nazwisko płatnika, wzgl nazwa lub firma	Przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk, drobna sprzedaż, wzgl. handel detaliczny trunkami)	Miejsce wykonywania	Oznaczenie kwoty ustalonego obrotu we frankach złotych	Przypadający podatek we frankach złotych

(pieczęć)

Magistrat
(Wydział Powiatowy)
(podpis)

(Strona 1).

Wzór I.

KSIĘGA BIERCZA

grzywien podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami z mocy orzeczeń karnych (Art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i § 37 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

(Strona 2).

1	2	3	4	5
Nr. porządkowy	A. Imię i nazwisko wzgl. firma B. Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa C. Miejsce zamieszkania	Rodzaj i kategorja przedsiębiorstwa	Data i Nr. orzeczenia	Orzeczenie dotyczy przestępstwa z art. ustawy

(Ciąg dalszy str. 2)

6	7		8			
Należności w/g orzeczenia	Zmniejszenie		Dane według których oblicza się kary za zwłokę			
Grzywny	Data i L. zarządzenia	Grzywny	Termin od którego oblicza się kary za zwłokę	na rzecz Samorządu Woj. wzgl. Skarbu Państwa (T. W. S. Kraj. Zw. Komunaln.)	na rzecz gminy miejskiej (pow. zw komunaln.) z tytułu 10%	Razem
franki złote		franki złote		franki złote	franki złote	franki złote

(*Strona* 3).

9										
UISZCZENIA										
Grzywny	Kary za zwłokę	Koszty egzekucyjne	Razem		Wartość franka złotego w dniu wpłaty	Przypada				
						na rzecz Samorządu Woj. wzgl. Skarbu Państwa (T.W.S. Kr. Zw. Komunaln.)		na rzecz gminy mieiskiej (Pow Zw. Kom.		
franki złote	franki złote	franki złote	franki zł.	mk. pol.		mk. pol.	franki zł.	mk. pol.	fr. zł	

(Ciąg dalszy str. 3).

10				11
ZALEGŁOŚCI				UWAGI
podatku		grzywien		
na rzecz Samorządu Woj wzgl Skarbu Państwa (T.W.S. Kr. Zw. Komunaln.)	na rzecz gminy miejskiej (Pow. Zw. Kom.)	na rzecz Samorządu Woj. wzgl. Skarbu Państwa (T.W.S. Kr. Zw. Komunaln.)	na rzecz gminy miejskiej (Pow. Zw. Kom.)	
franki złote	franki złote	franki złote	franki złote	

Sprawy walutowe.

237.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 20 lutego 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 104) o zamknięciu kredytu dla Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i o nadzorze nad jej działalnością emisyjną i kredytową.

Na mocy art. 1 p. 7 i 11 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i o reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1924 r. stanowię co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1924 r. o zamknięciu kredytu dla Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i o nadzorze nad jej działalnością emisyjną i kredytową (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 104) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla przygotowania likwidacji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej oraz nadzoru nad jej działalnością emisyjną i kredytową powołuje sie Radę Nadzorczą, w skład której wchodzą członkowie Komitetu Organizacyjnego Banku Polskiego oraz pięciu członków przez nich, za zgodą Ministra Skarbu kooptowanych".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 25.II 1924 r. Nr. 16, poz. 152).

238.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 lutego 1924 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na mocy ustawy z dn. 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz z obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154 w brzmieniu nadanem jej ustawą z dn. 23 czerwca 1923 r. zmieniającą niektóre przepisy ustawy z dn. 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 28, 29 i 30 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 192 3r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi, oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 582) otrzymują brzmienie następujące:

„§ 28. Rachunki w markach polskich, prowadzone przez osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania względnie siedzibę zagranicą, noszą nazwę rachunków zagranicznych. Rachunki powyższe mogą być otwierane tylko w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub w bankach dewizowych".

§ 29. Obroty na rachunkach zagranicznych, wymienionych w poprzednim paragrafie, winny się odbywać zgodnie z następującemi przepisami:

a) wpłaty osób fizycznych i prawnych, zamieszkałych, względnie mających siedzibę w kraju, mogą być przyjmowane tylko w wypadkach, przewidzianych w §§ 6—9;

b) wpłaty osób fizycznych i prawnych, zamieszkałych,w zględnie mających siedzibę zagranicą oraz wszelkie przelewy z innych rachunków zagranicznych dozwolone są bez ograniczeń;

c) wypłaty w granicach znajdującego się na rachunku pokrycia dozwolone są bez ograniczeń".

„§ 30. Uznanie rachunku zagranicznego (§ 28) i wogóle oddanie zagranicę wypłaty na Polskę w każdej formie wzamian za postawienie do dyspozycji bankowi dewizowemu waluty zagranicznej (sprzedaż marki polskiej zagranicę) jest dozwolone.

Minister Skarbu może zawieśić powyższe uprawnienie czasowo, względnie do odwołania, odnośnie do poszczególnych lub wszystkich banków dewizowych, względnie uzależnić je od zachowania pewnych form i warunków".

§ 2) Paragrafy 31, 32 i 33 rozporządzenia z dnia 27 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz 582) zostają uchylone.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) Wł. Wyganowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 196).

Przepisy ubezpieczeniowe.

239.

OBWIESZCZENIE

z dnia 15 lutego 1924 r.

o zezwoleniu zakładom ubezpieczeń na zawieranie umów ubezpieczeń mienia w dolarach amerykańskich (U. S. A.).

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) komunikuje, że oprócz wymienionych w Nr. 29 „Monitora Polskiego" z dn. 5 lutego r. b. zakładów ubezpieczeń—mają następujące zakłady prawo do zawierania umów ubezpieczeń w dolarach amerykańskich (U.S.A.):

Nr.	Zakłady ubezpieczeń	Siedziba	W dziale ubezpieczeń	Reskryptem
22	Sp. Akc. Towarzystwo Ubezpieczeń „Mazovia"	Warszawa	ogniowym	7. II. 24 L.2010/UU/23
23	Białostockie Towarzystwo Wzajemnych Ubezp.	Białystok	„	12. II. 24. L.1979/UU/23

Za Ministra Skarbu:
(—) Gruber.
Dyrektor Państw. Urzędu Kontr. Ubezpieczeń.
(Monitor Polski z dn. 27.II 1924 r. Nr. 48).

240.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lutego 1924 r.

zmieniający § 11 p. b. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r. celem wykonania ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń w związku z ustawą z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodóww publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 810) oraz art. 11 ustawy z dni a6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 108) w przedmiocie opłaty z anadzór nad zakładami ubezpieczeń ulega następującej zmianie:

§ 11 p. b. otrzymuje następujące brzmienie:

„Zaliczkę miesięczną oblicza się w wysokości 3% (pro mille) sumy składek (wraz z dodatkiem i polisowemi), zebranych za ostatni miesiąc ubiegły, waloryzując podstawę obliczenia według przeciętnej wartości franka złotego w tymże miesiącu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.
(Dz. U. R. P. z dn. 29.II 1924 r. Nr 19, poz. 197).

Przepisy handlowe.

241.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lutego 1924 r.

w przedmiocie uchylenia rozporządzenia z dnia 3 września 1918 r. (Nr. 323 austr. Dz. u. p. o państwowem zezwoleniu na tworzenie i podwyższanie kapitału zakładowego spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i na podwyższanie kapitału podstawowego spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcje.

Na podstawie § 5 ustawy z dnia 24 lipca 1917 (Nr. 307 austr. Dz. u. p.) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie austr. Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, z dnia 3 września 1918 r. w sprawie państwowego zezwolenia na tworzenie i podwyższanie kapitału zakładowego spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i na podwyższanie kapitału podstawowego spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcje (Nr. 323 Dz. u. p.).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na odszarze b. zaboru austrjackiego.

Minister Skarbu:
W. Grabski.
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sołtan.
Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski.
(Dz. U. R. P. z dn. 28.II 1924 r. Nr. 18, poz. 183).

Przepisy o służbie państwowej.

242.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1924 r.

w sprawie djet przy podróżach służbowych do Niemiec.

Na podstawie art. 10 punkt. a) ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107) zarządza się co Nr. 8, poz. 76) dodaje się jako ustęp ostatni następujące postanowienie:

„Przy podróżach służbowych nie pociągających za sobą konieczności przenocowania na te-

następuje:

§ 1. Do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. w sprawie djet przy podróżach służbowych do Niemiec (Dz. U. R. P. rytorjum niemieckiem przysługuje 50% powyższych djet".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dnia 28.II 1924 r., Nr. 18, poz. 179).

Nr. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] przestrzegania.

Przy [illegible] nie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:

§ 1. Do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia [illegible] 1924 r. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

§ 2. [illegible] [illegible] z dniem [illegible].

Prezes Rady Ministrów

[illegible]

[illegible]

Przepisy o służbie państwowej.

[illegible]

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lutego 1924 r.

[illegible] przy [illegible] [illegible] do Mexico.

Na podstawie art. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszy państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. [illegible]) [illegible] [illegible] (Dz. U. R. P. Nr. 124 poz. 1107) zarządza się co [illegible]

Przepisy [illegible]

[illegible]